Uradni list Evropske unije

C 263

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 62

5. avgusta 2019

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2019/C 263/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

Splošno sodišče

2019/C 263/02 Postopek določitve sodnika za nadomestitev zadržanega sodnika 2

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2019/C 263/03 Zadeva C-38/17: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Budai Központi Kerületi Bíróság – Madžarska) – GT/HS (Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13/EGS — Člen 3(1) — Člen 4(2) — Člen 6(1) — Posojilna pogodba, izražena v tuji valuti — Obvestilo potrošniku o menjalnem tečaju, ki se uporablja za znesek na voljo v domači valuti, po sklenitvi pogodbe) 3

SL

2019/C 263/04 Zadeva C-628/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A. (Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštene poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov — Pojem „agresivna poslovna praksa“— Obveznost potrošnika, da dokončno odločitev o poslu sprejme v navzočnosti kurirja, ki mu dostavi splošne pogoje pogodbe) 4

2019/C 263/05 Zadeva C-634/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Oldenburg – Nemčija) – ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Predhodno odločanje — Okolje — Pošiljke odpadkov znotraj Evropske unije — Uredba (ES) št. 1013/2006 — Člen 1(3)(d) — Področje uporabe — Uredba (ES) št. 1069/2009 — Pošiljanje živalskih stranskih proizvodov) 5

2019/C 263/06 Zadeva C-646/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Brindisi – Italija) – kazenski postopek zoper Gianluco Mora (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Direktiva 2012/13/EU — Pravica do obveščenosti v kazenskem postopku — Člen 6(4) — Pravica do obveščenosti o obdolžitvah — Informacija o vseh spremembah podanih informacij, če je to potrebno za zaščito poštenosti postopka — Sprememba pravne opredelitve dejanj, ki so predmet obdolžitve — Nemožnost obdolžene osebe, da med ustnim postopkom predlaga naložitev dogovorjene kazni, določene z nacionalno zakonodajo — Razlika v primeru spremembe dejanj, na katerih temelji obdolžitev) 6

2019/C 263/07 Zadeva C-658/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Poljska) – postopek, ki ga je začela oseba WB (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (EU) št. 650/2012 — Člen 3(1)(g) in (i) — Pojem „odločba“ v dednih zadevah — Pojem „javna listina“ v dednih zadevah — Pravna opredelitev nacionalnega potrdila o dedovanju — Člen 3(2) — Pojem „sodišče“— Neobvestitev Evropske komisije s strani države članice o notarjih, ki kot nesodni organi tako kot sodišča izvajajo sodno funkcijo) 6

2019/C 263/08 Zadeva C-664/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Areios Pagos – Grčija) – Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos in drugi („Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2001/23/ES — Področje uporabe — Prenos dela podjetja — Ohranjanje pravic delavcev — Pojem „prenos“— Pojem „gospodarska enota“— Prenos dela gospodarske dejavnosti z obvladujoče družbe na novoustanovljeno odvisno družbo — Identiteta — Samostojnost — Nadaljevanje opravljanja gospodarske dejavnosti — Merilo stabilnega nadaljevanja gospodarske dejavnosti — Uporaba proizvodnih dejavnikov tretjih oseb — Namen likvidacije prenesene enote) 7

2019/C 263/09 Zadeva C-705/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt – Švedska) – Patent-och registreringsverket/Mats Hansson (Predhodno odločanje — Znamke — Direktiva 2008/95/ES — Člen 4(1)(b) — Verjetnost zmede — Celotni vtis — Prejšnja znamka, ob registraciji katere je bila vpisana izjava o odpovedi — Učinki take izjave o odpovedi na obseg varstva prejšnje znamke) 8

2019/C 263/10 Zadeva C-720/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Azilna politika — Subsidiarna zaščita — Direktiva 2011/95/EU — Člen 19 — Preklic statusa subsidiarne zaščite — Napaka uprave v zvezi z dejanskimi okoliščinami) 9

2019/C 263/11 Zadeva C-22/18: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Darmstadt – Nemčija) – TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Člen 18, 21 in 165 PDEU — Pravilnik športne zveze — Udeležba amaterskega atleta na državnem prvenstvu države članice, ki ima državljanstvo druge države članice — Različna obravnava na podlagi državljanstva — Omejitev prostega gibanja) 10

2019/C 263/12 Zadeva C-33/18: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège – Belgija) – V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Predhodno odločanje — Koordinacija sistemov socialne varnosti — Delavci migranti — Uredba (ES) št. 883/2004 — Prehodne določbe — Člen 87(8) — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 14c(b) — Delavec, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah — Odstopanja od načela, da se uporabi samo ena nacionalna zakonodaja — Dvojna vključitev — Vložitev zahteve, da bi za osebo veljala zakonodaja na podlagi Uredbe št. 883/2004) 10

2019/C 263/13 Zadeva C-43/18: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale („Predhodno odločanje — Okolje — Direktiva 2001/42/ES — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Odlok — Določitev posebnega ohranitvenega območja v skladu z Direktivo 92/43/EGS — Določitev ciljev ohranjanja ter določenih preventivnih ukrepov — Pojem „načrti in programi"— Obveznost izvedbe okoljske presoje) 11

2019/C 263/14 Zadeva C-58/18: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Justice de Paix du canton de Visé – Belgija) – Michel Schyns/Belfius Banque SA (Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Direktiva 2008/48/ES — Predpogodbene obveznosti — Člen 5(6) — Obveznost dajalca kredita, da poišče najprimernejši kredit — Člen 8(1) — Obveznost dajalca kredita, da se vzdrži sklenitve pogodbe v primeru dvoma o kreditni sposobnosti dolžnika — Obveznost dajalca kredita, da oceni primernost kredita) 12

2019/C 263/15 Zadeva C-142/18: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/21/ES — Člen 2(c) — Pojem „elektronska komunikacijska storitev"— Prenos signalov — Glasovna storitev na internetnem protokolu (VoIP) na fiksne ali mobilne telefonske številke — Storitev SkypeOut) 13

2019/C 263/16 Zadeva C-185/18: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 401 — Načelo davčne nevtralnosti — Odkup predmetov z visoko vsebnostjo zlata ali drugih plemenitih kovin od posameznikov s strani podjetja zaradi njihove nadaljnje prodaje — Davek na prenose premoženja) 13

2019/C 263/17 Zadeva C-193/18: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland (Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/21/ES — Člen 2(c) — Pojem „elektronska komunikacijska storitev"— Prenos signalov — Storitev elektronske pošte na internetu — Storitev Gmail) 14

2019/C 263/18 Zadeva C-223/18 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 – Deichmann SE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Munich, SL (Pritožba — Znamka Evropske unije — Uredba (ES) št. 207/2009 — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka z upodobitvijo križa na stranskem delu športnega čevlja — Zavrnitev zahteve za razveljavitev) 15

2019/C 263/19 Zadeva C-264/18: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof – Belgija) – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad (Predhodno odločanje — Postopki za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Direktiva 2014/24/EU — Člen 10(c) in (d)(i), (ii) in (v) — Veljavnost — Področje uporabe — Izključitev storitev na področju arbitraže in spravnih postopkov ter nekaterih pravnih storitev — Načeli enakega obravnavanja in subsidiarnosti — Člena 49 in 56 PDEU) 16

2019/C 263/20 Zadeva C-317/18: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugalska) – Cátia Correia Moreira/Município de Portimão (Predhodno odločanje — Direktiva 2001/23/ES — Prenos podjetij — Ohranjanje pravic delavcev — Pojem „delavec“— Bistvena sprememba delovnih pogojev v škodo delavca) 16

2019/C 263/21 Zadeva C-321/18: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Terre wallonne ASBL/Région wallonne (Predhodno odločanje — Okolje — Direktiva 2001/42/ES — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Odlok — Določitev ciljev ohranjanja za omrežje Natura 2000 v skladu z Direktivo 92/43/EGS — Pojem „načrti in programi“— Obveznost izvedbe okoljske presoje) 17

2019/C 263/22 Zadeva C-361/18: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szekszárdi Járásbíróság – Madžarska) – Ágnes Weil/Géza Gulácsi (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 66 — Področje uporabe ratione temporis — Uredba (ES) št. 44/2001 — Področje uporabe ratione materiae — Civilne in gospodarske zadeve — Člen 1(1) in (2)(a) — Izvzeta področja — Premoženjska razmerja v zakonski zvezi — Člen 54 — Zahteva za izdajo potrdila, da je odločba sodišča izvora izvršljiva — Sodna odločba o terjatvi, ki izvira iz prenehanja premoženjskih razmerij iz zunajzakonske skupnosti) 18

2019/C 263/23 Zadeva C-420/18: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člena 9 in 10 — Davčni zavezanec — Ekonomska dejavnost, ki se izvaja „neodvisno“— Pojem — Dejavnost člana nadzornega sveta fundacije) 19

2019/C 263/24 Zadeva C-503/18 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 – Inge Barnett/Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) (Pritožba — Javni uslužbenci — Uradnik — Starostna pokojnina — Predčasna upokojitev brez zmanjšanja pokojninskih pravic — Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije — Člen 9(2) Priloge VIII — Splošne izvedbene določbe — Interes službe — Odločba, sprejeta ob izvršitvi sodbe Sodišča za uslužbence Evropske unije — Člen 266 PDEU — Pravnomočnost) 20

2019/C 263/25 Zadeva C-505/18: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Predhodno odločanje — Državne pomoči — Odločba 2009/402/ES — Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francoska republika — Ugotovitev nezdružljivosti pomoči — Nalog za vračilo — Področje uporabe Odločbe — Kmetijsko gospodarski odbori) 20

2019/C 263/26 Združeni zadevi C-508/18 in C-82/19 PPU: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 27. maja 2019 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court, High Court (Irska) – Irska) – Izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) (Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 6(1) — Pojem „odreditveni pravosodni organ“— Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo tožilstvo države članice — Status — Obstoj podrejenosti v razmerju do izvršilne veje oblasti — Pooblastilo ministrstva za pravosodje za dajanje posameznih navodil — Neobstoj jamstva neodvisnosti) 21

2019/C 263/27 Zadeva C-509/18: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 27. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper PF (Predhodno odločanje — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 6(1) — Pojem „odreditveni pravosodni organ“— Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal generalni državni tožilec države članice — Status — Zagotavljanje neodvisnosti) 22

2019/C 263/28 Zadeva C-10/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 3. januarja 2019 – Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți 23

2019/C 263/29 Zadeva C-142/19 P: Pritožba, ki jo je družba Dovgan GmbH vložila 19. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-830/16, Monolith Frost GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) 23

2019/C 263/30 Zadeva C-267/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 28. marca 2019 – PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. 25

2019/C 263/31 Zadeva C-307/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvaška) 11. aprila 2019 – Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o. 25

2019/C 263/32 Zadeva C-308/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curte de Casație și Justiție (Romunija) 15. aprila 2019 – Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL 28

2019/C 263/33 Zadeva C-309/19 P: Pritožba, ki jo je Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos vložila 15. aprila 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 14. februarja 2019 v zadevi T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisija 28

2019/C 263/34 Zadeva C-323/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 18. aprila 2019 – Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o. 29

2019/C 263/35 Zadeva C-344/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 02. maja 2019 Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – D. J./Radiotelevizija Slovenija 30

2019/C 263/36 Zadeva C-346/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 2. maja 2019 – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH 31

2019/C 263/37 Zadeva C-367/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložila 08. maja 2019 Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenija) Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o. . . 32

2019/C 263/38 Zadeva C-420/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus (Estonija) 29. maja 2019 – Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ 32

2019/C 263/39 Zadeva C-453/19 P: Pritožba, ki jo je Deutsche Lufthansa AG vložila 13. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 12. aprila 2019 v zadevi T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Evropska komisija 33

2019/C 263/40 Zadeva C-458/19 P: Pritožba, ki jo je organizacija ClientEarth vložila 14. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 4. aprila 2019 v zadevi T-108/17, ClientEarth/Komisija 35

2019/C 263/41 Zadeva C-466/19 P: Pritožba, ki sta jo Qualcomm, Inc. in Qualcomm Europe, Inc. vložili 18. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. aprila 2019 v zadevi T-371/17, Qualcomm in Qualcomm Europe/Komisija 36

Splošno sodišče

2019/C 263/42 Zadeva T-478/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – Frank/Komisija (Raziskava in tehnološki razvoj — Okvirni program za raziskave in inovacije (2014-2020) — Razpisi za zbiranje predlogov in povezane dejavnosti na podlagi delovnega programa ERC za leto 2016 — Sklep ERCEA o zavrnitvi vloge za subvencijo kot neupravičene — Upravna pritožba pred Komisijo — Zavrnilna odločba zaradi molka — Delna nedopustnost — Izrecna odločba o zavrnitvi — Pravica do učinkovitega sodnega varstva) 38

2019/C 263/43 Zadeva T-167/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – RV/Komisija (Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 42c Kadrovskih predpisov — Dopust v interesu službe — Prisilna upokojitev — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Delna nedopustnost — Področje uporabe zakona — Načelo oficialnosti — Jezikovna, sistematična in teleološka razlaga) 39

2019/C 263/44 Zadeva T-248/17 RENV: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – CC/Parlament (Odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj EUR/A/151/98 — Napake, ki jih je Evropski parlament storil pri upravljanju rezervnega seznama — Materialna škoda) 40

2019/C 263/45 Zadeva T-462/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – TO/AEE (Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Pogodba za določen čas — Odpoved pogodbe o zaposlitvi med bolniškim dopustom — Člen 16 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Člen 48(b) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Člen 26 Kadrovskih predpisov — Obdelava osebnih podatkov — Člen 84 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Psihično nadlegovanje) 40

2019/C 263/46 Zadeva T-583/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO – IOS Finance EFC (IOS FINANCE) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije IOS FINANCE — Prejšnja nacionalna figurativna znamka EOS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)) 41

2019/C 263/47 Zadeva T-74/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držalo lepakov za vozila) (Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja držalo lepakov za vozila — Prejšnji model — Dokaz o razkritju — Člen 7 Uredbe (ES) št. 6/2002 — Razlog za ničnost — Neobstoj individualne narave — Seznanjeni uporabnik — Stopnja svobode oblikovalca — Neobstoj drugačnega celotnega vtisa — Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002) 42

2019/C 263/48 Zadeva T-75/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) (Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije MANUFACTURE PRIM 1949 — Resna in dejanska uporaba znamke — Obveznost obrazložitve) . . 43

2019/C 263/49 Zadeva T-138/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – De Esteban Alonso/Komisija (Javni uslužbenci - Nekdanji uradniki — Preiskava OLAF — Zadeva „Eurostat“— Posredovanje informacij o dejstvih, ki bi lahko imele za posledico kazenski pregon, nacionalnim sodnim organom — Neobstoj predhodnih informacij potencialno zadevnih uradnikov — Domnevno nastala škoda zaradi ravnanja OLAF in Komisije med postopkom na prvi stopnji — Nepremoženjska, telesna in materialna škoda — Vzročna zveza) 44

2019/C 263/50 Zadeva T-291/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Compliant Constructs — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001) 44

2019/C 263/51 Zadeva T-346/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – Advance Magazine Publishers/EUIPO – Enovation Brands (VOGUE) (Znaka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije VOGUE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije VOGA — Prekinitev upravnega postopka — Pravilo 20(7)(c) Uredbe (ES) št. 2868/95 [postal člena 71(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625] — Pravilo 50(1) Uredbe št. 2868/95) 45

2019/C 263/52 Zadeva T-357/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije HOSPITAL DA LUZ — Prejšnja figurativna nacionalna znamka LALUZ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) 46

2019/C 263/53 Zadeva T-392/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Innocenti/EUIPO – Gemelli (Innocenti) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Innocenti — Prejšnja nacionalna figurativna znamka i INNOCENTI — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) 47

2019/C 263/54 Zadeva T-398/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Pielczyk/EUIPO – Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) (Znamka Evropske unije — Postopek za razglasitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije DERMÆPIL sugar epil system — Prejšnja figurativna nacionalna znamka — Relativni razlog za zavrnitev — Resna in dejanska uporaba znamke — Člen 57(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001) — Verjetnost zmede — Člen 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(1)(a) Uredbe 2017/1001) v povezavi s členom 8(1)(b) navedene uredbe (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001) — Primerjava proizvodov) 47

2019/C 263/55 Zadeva T-449/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 6. junija 2019 – Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Upodobitev osmerokotnega mnogokotnika) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja osmerokotni mnogokotnik — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) 48

2019/C 263/56 Zadeva T-151/18: Tožba, vložena 24. junija 2019 – VK/Svet 49

2019/C 263/57 Zadeva T-317/19: Tožba, vložena 23. maja 2019 – AMVAC Netherlands/Komisija 50

2019/C 263/58 Zadeva T-338/19: Tožba, vložena 6. junija 2019 – UE/Komisija 50

2019/C 263/59 Zadeva T-345/19: Tožba, vložena 10. junija 2019 – Santini/Parlament 51

2019/C 263/60 Zadeva T-346/19: Tožba, vložena 10. junija 2019 – Ceravolo/Parlament 53

2019/C 263/61 Zadeva T-347/19: Tožba, vložena 10. junija 2019 – Falqui/Evropski parlament 54

2019/C 263/62 Zadeva T-348/19: Tožba, vložena 10. junija 2019 – Poggiolini/Parlament 56

2019/C 263/63 Zadeva T-351/19: Tožba, vložena 6. junija 2019 – Ciper/EUIPO - Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) 56

2019/C 263/64 Zadeva T-357/19: Tožba, vložena 14. junija 2019 – Italija/Komisija 57

2019/C 263/65 Zadeva T-359/19: Tožba, vložena 14. junija 2019 – Daimler/Komisija 58

2019/C 263/66 Zadeva T-360/19: Tožba, vložena 14. junija 2019 – Jalkh/Parlament 60

2019/C 263/67 Zadeva T-361/19: Tožba, vložena 16. junija 2019 – CF/Parlament 61

2019/C 263/68 Zadeva T-363/19: Tožba, vložena 12. junija 2019 – Združeno kraljestvo/Komisija 62

2019/C 263/69 Zadeva T-364/19: Tožba, vložena 17. junija 2019 – Moretti/Parlament 64

2019/C 263/70 Zadeva T-365/19: Tožba, vložena 17. junija 2019 – Capraro/Parlament 65

2019/C 263/71 Zadeva T-366/19: Tožba, vložena 18. junija 2019 – Sboarina/Parlament 66

2019/C 263/72 Zadeva T-370/19: Tožba, vložena 19. junija 2019 – Španija/Komisija 67

2019/C 263/73 Zadeva T-371/19: Tožba, vložena 18. junija 2019 – Itinerant Show Room/EUIPO – Forest (FAKE DUCK) 68

2019/C 263/74 Zadeva T-372/19: Tožba, vložena 20. junija 2019 – Cellai/Parlament 69

2019/C 263/75 Zadeva T-373/19: Tožba, vložena 20. junija 2019 – Gatti/Parlament 70

2019/C 263/76 Zadeva T-374/19: Tožba, vložena 20. junija 2019 – Wuhrer/Parlament 71

2019/C 263/77 Zadeva T-376/19: Tožba, vložena 24. junija 2019 – El Corte Inglés/EUIPO – Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY) 72

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*

(2019/C 263/01)

Zadnja objava

UL C 255, 29.7.2019

Prejšnje objave

UL C 246, 22.7.2019

UL C 238, 15.7.2019

UL C 230, 8.7.2019

UL C 220, 1.7.2019

UL C 213, 24.6.2019

UL C 206, 17.6.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

SPLOŠNO SODIŠČE

Postopek določitve sodnika za nadomestitev zadržanega sodnika

(2019/C 263/02)

1. Splošno sodišče je 10. julija 2019 odločilo, da od 27. septembra 2019 dalje v primerih zadržanosti, ki so navedeni v členu 17(2), drugi stavek, in v členu 24(2), drugi stavek, Poslovnika Splošnega sodišča, zadržanega sodnika nadomesti predsednik Splošnega sodišča.

2. Če je predsednik Splošnega sodišča zadržan, v skladu s členom 11(1) Poslovnika določi podpredsednika Splošnega sodišča, da ga nadomesti.

3. Če je podpredsednik Splošnega sodišča zadržan, predsednik Splošnega sodišča določi sodnika, da ga nadomesti, v skladu z vrstnim redom iz člena 8 Poslovnika, izvzemši predsednike senata.

4. Če je sodnik, določen v skladu s točko 3, zadržan in je zadržanost podana v zadevi glede javnih uslužbencev, kot je opredeljena v Sklepu Splošnega sodišča z dne 3. julija 2019 o merilih za dodelitev zadev senatom (UL 2019, C 246, str. 2), ali v zadevi glede pravic intelektualne lastnine iz naslova IV Poslovnika, predsednik Splošnega sodišča po vrstnem redu iz člena 8 Poslovnika določi sodnika iz senata, ki je zadolžen za obravnavanje istovrstnih zadev kot senat, v katerem je zadržani sodnik, da nadomesti zadnjenavedenega sodnika.

5. Predsednik Splošnega sodišča lahko za zagotovitev uravnotežene razdelitve dela odstopi od vrstnega reda iz člena 8 Poslovnika, kot je naveden v točkah 3 in 4 tega sklepa.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 5. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Budai Központi Kerületi Bíróság – Madžarska) – GT/HS

(Zadeva C-38/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Direktiva 93/13/EGS — Člen 3(1) — Člen 4(2) — Člen 6(1) — Posojilna pogodba, izražena v tuji valuti — Obvestilo potrošniku o menjalnem tečaju, ki se uporablja za znesek na voljo v domači valuti, po sklenitvi pogodbe)

(2019/C 263/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: GT

Tožena stranka: HS

Izrek

Člen 3(1), člen 4(2) in člen 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo zakonodaji države članice, kakor jo razlaga vrhovno sodišče te države članice, v skladu s katero posojilna pogodba, izražena v tuji valuti in ki – čeprav določa znesek, izražen v nacionalni valuti, ki ustreza potrošnikovi prošnji za financiranje – ne navaja menjalnega tečaja, ki se uporabi za ta znesek za določitev dokončne vsote posojila v tuji valuti, pri čemer je v enem od pogojev te pogodbe določeno, da bo ta tečaj določil posojilodajalec po sklenitvi pogodbe v ločenem dokumentu, ni nična,

— če je bil ta pogoj sestavljen jasno in razumljivo v skladu s členom 4(2) Direktive 93/13, kar pomeni, da sta mehanizem za izračun celotnega izposojenega zneska in veljavni menjalni tečaj določena pregledno, tako da lahko povprečni potrošnik, ki je običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, na podlagi natančnih in razumljivih meril oceni gospodarske posledice, ki zanj izhajajo iz pogodbe, predvsem skupni strošek svojega posojila, ali če je očitno da navedeni pogoj ni sestavljen jasno in razumljivo,

— če navedeni pogoj ni nepošten v smislu člena 3(1) te direktive ali pa, čeprav je nepošten, lahko v skladu s členom 6(1) Direktive 93/13 zadevna pogodba še naprej obstaja brez tega pogoja.

([1]) UL C 178, 6.6.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A.

(Zadeva C-628/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštene poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov — Pojem „agresivna poslovna praksa“ — Obveznost potrošnika, da dokončno odločitev o poslu sprejme v navzočnosti kurirja, ki mu dostavi splošne pogoje pogodbe)

(2019/C 263/04)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Tožena stranka: Orange Polska S.A.

Izrek

Člen 2(j) in člena 8 ter 9 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da se to, da trgovec uporablja model sklepanja oziroma spreminjanja pogodb o opravljanju telekomunikacijskih storitev, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, pri katerem mora potrošnik dokončno odločitev o poslu sprejeti v navzočnosti kurirja, ki mu dostavi vzorčno pogodbo, ne da bi se lahko med navzočnostjo tega kurirja svobodno seznanil z njeno vsebino,

— ne šteje za agresivno poslovno prakso v vseh okoliščinah;

— ne šteje za agresivno poslovno prakso z izvajanjem nedopustnega vplivanja zgolj zato, ker potrošnik pred tem ni prejel njemu osebno dostavljenih – predvsem na naslov elektronske pošte ali na domači naslov – celotnih vzorčnih pogodb, če je imel možnost, da se z njihovo vsebino seznani pred obiskom kurirja, in

— šteje za agresivno poslovno prakso z izvajanjem nedopustnega vplivanja, zlasti če trgovec ali njegov kurir izvaja nepoštena ravnanja, ki povzročajo takšen pritisk na potrošnika, da bistveno zmanjša njegovo svobodo izbire, kot so ravnanja, ki so za tega potrošnika neprijetna ali otežujejo njegov razmislek glede odločitve o poslu, ki jo mora sprejeti.

(1) UL C 104, 19.3.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Oldenburg – Nemčija) – ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Zadeva C-634/17) (1)

(Predhodno odločanje — Okolje — Pošiljke odpadkov znotraj Evropske unije — Uredba (ES) št. 1013/2006 — Člen 1(3)(d) — Področje uporabe — Uredba (ES) št. 1069/2009 — Pošiljanje živalskih stranskih proizvodov)

(2019/C 263/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Oldenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ReFood GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Izrek

Člen 1(3)(d) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov je treba razlagati tako, da so pošiljke živalskih stranskih proizvodov, za katere se uporablja Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih), izvzete s področja uporabe Uredbe št. 1013/2006, razen v primerih, v katerih je z Uredbo št. 1069/2009 izrecno določena uporaba Uredbe št. 1013/2006.

(1) UL C 52, 12.2.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Brindisi – Italija) – kazenski postopek zoper Gianluco Mora

(Zadeva C-646/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Direktiva 2012/13/EU — Pravica do obveščenosti v kazenskem postopku — Člen 6(4) — Pravica do obveščenosti o obdolžitvah — Informacija o vseh spremembah podanih informacij, če je to potrebno za zaščito poštenosti postopka — Sprememba pravne opredelitve dejanj, ki so predmet obdolžitve — Nemožnost obdolžene osebe, da med ustnim postopkom predlaga naložitev dogovorjene kazni, določene z nacionalno zakonodajo — Razlika v primeru spremembe dejanj, na katerih temelji obdolžitev)

(2019/C 263/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Brindisi

Stranka v postopku v glavni stvari

Gianluca Moro

Izrek

Člen 6(4) Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku in člen 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, v skladu s katero lahko obdolžena oseba med ustnim postopkom predlaga naložitev dogovorjene kazni v primeru spremembe dejanj, na katerih temelji obdolžitev, ne pa v primeru spremembe pravne opredelitve dejanj, ki so predmet obdolžitve.

([1]) UL C 52, 12.2.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Poljska) – postopek, ki ga je začela oseba WB

(Zadeva C-658/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (EU) št. 650/2012 — Člen 3(1)(g) in (i) — Pojem „odločba“ v dednih zadevah — Pojem „javna listina“ v dednih zadevah — Pravna opredelitev nacionalnega potrdila o dedovanju — Člen 3(2) — Pojem „sodišče“ — Neobvestitev Evropske komisije s strani države članice o notarjih, ki kot nesodni organi tako kot sodišča izvajajo sodno funkcijo)

(2019/C 263/07)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Stranki v postopku v glavni stvari

WB

ob udeležbi: Przemysławe Bac, notarke

Izrek

1. Člen 3(2), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju je treba razlagati tako, da to, da država članica ni podala uradnega obvestila v skladu s to določbo o tem, da notarji izvajajo sodno funkcijo, ni odločilno za njihovo opredelitev kot „sodišče".

   Člen 3(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 650/2012 je treba razlagati tako, da notar, ki sestavi listino na podlagi soglasne zahteve vseh strank v notarskem postopku, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni „sodišče" v smislu navedene določbe, zato je treba člen 3(1)(g) te uredbe razlagati tako, da taka listina ni „odločba" v smislu te določbe.

2. Člen 3(1)(i) Uredbe št. 650/2012 je treba razlagati tako, da je potrdilo o dedovanju, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki ga sestavi notar na soglasno zahtevo vseh strank v notarskem postopku, „javna listina" v smislu te določbe, ki se lahko izda skupaj z obrazcem iz člena 59(1), drugi pododstavek, te uredbe, ki ustreza obrazcu iz Priloge 2 k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1329/2014 z dne 9. decembra 2014 o obrazcih iz Uredbe št. 650/2012.

([1]) UL C 134, 16.4.2018.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Areios Pagos – Grčija) – Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos in drugi

(Zadeva C-664/17) ([1])

(„Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2001/23/ES — Področje uporabe — Prenos dela podjetja — Ohranjanje pravic delavcev — Pojem „prenos" — Pojem „gospodarska enota" — Prenos dela gospodarske dejavnosti z obvladujoče družbe na novoustanovljeno odvisno družbo — Identiteta — Samostojnost — Nadaljevanje opravljanja gospodarske dejavnosti — Merilo stabilnega nadaljevanja gospodarske dejavnosti — Uporaba proizvodnih dejavnikov tretjih oseb — Namen likvidacije prenesene enote)

(2019/C 263/08)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Areios Pagos

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ellinika Nafpigeia AE

Tožene stranke: Panagiotis Anagnostopoulos in drugi

ob udeležbi: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Izrek

Direktivo Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov ter zlasti njen člen 1(1)(a) in (b) je treba razlagati tako, da se uporabi za prenos proizvodne enote, kadar na eni strani odsvojitelj ali pridobitelj ali oba skupaj ravnata v skladu s ciljem, da bo pridobitelj nadaljeval gospodarsko dejavnost, ki jo opravlja odsvojitelj, vendar tudi v skladu s ciljem, da bo pridobitelj pozneje po likvidaciji prenehal obstajati, in na drugi strani zadevna enota ni povsem samostojna, ker nima zmogljivosti za doseganje svojega gospodarskega cilja brez uporabe proizvodnih dejavnikov tretjih oseb, če – kar mora preveriti predložitveno sodišče – je na eni strani spoštovano splošno načelo prava Unije, v skladu s katerim odsvojitelj in pridobitelj ne smeta skušati z goljufijo ali zlorabo izkoristiti ugodnosti, do katerih bi lahko bila upravičena na podlagi Direktive 2001/23, in ima na drugi strani zadevna proizvodna enota zadostna jamstva, ki ji zagotavljajo dostop do zadevnih proizvodnih dejavnikov tretje osebe, tako da ni odvisna od gospodarskih odločitev, ki jih ta tretja oseba sprejme enostransko.

([1]) UL C 32, 29.1.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt – Švedska) – Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Zadeva C-705/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Znamke — Direktiva 2008/95/ES — Člen 4(1)(b) — Verjetnost zmede — Celotni vtis — Prejšnja znamka, ob registraciji katere je bila vpisana izjava o odpovedi — Učinki take izjave o odpovedi na obseg varstva prejšnje znamke)

(2019/C 263/09)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Svea hovrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Patent-och registreringsverket

Tožena stranka: Mats Hansson

Izrek

Člen 4(1)(b) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v kateri je določena izjava o odpovedi, ki bi učinkovala tako, da se element sestavljene znamke, na katerega se ta izjava nanaša, izključi iz celovite analize dejavnikov, ki so upoštevni za ugotavljanje obstoja verjetnosti zmede v smislu te določbe, ali da se takemu elementu vnaprej in trajno pripiše omejen pomen pri tej analizi.

([1]) UL C 83, 5.3.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Zadeva C-720/17) ([1])

(Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Azilna politika — Subsidiarna zaščita — Direktiva 2011/95/EU — Člen 19 — Preklic statusa subsidiarne zaščite — Napaka uprave v zvezi z dejanskimi okoliščinami)

(2019/C 263/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mohammed Bilali

Tožena stranka: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izrek

Člen 19(1) Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite v povezavi s členom 16 te direktive je treba razlagati tako, da mora država članica preklicati status subsidiarne zaščite, če je ta status priznala, ne da bi bili izpolnjeni pogoji za njegovo priznanje, na podlagi dejstev, ki so se kasneje izkazala za napačna, in čeprav zadevni osebi v zvezi s tem ni mogoče očitati zavajanja te države članice.

([1]) UL C 104, 19.3.2018.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Darmstadt – Nemčija) – TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Zadeva C-22/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Člani 18, 21 in 165 PDEU — Pravilnik športne zveze — Udeležba amaterskega atleta na državnem prvenstvu države članice, ki ima državljanstvo druge države članice — Različna obravnava na podlagi državljanstva — Omejitev prostega gibanja)

(2019/C 263/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Darmstadt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: TopFit e.V., Daniele Biffi

Tožena stranka: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Izrek

Člene 18, 21 in 165 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujejo pravilniku nacionalne športne zveze, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerim se državljan Evropske unije, ki je državljan druge države članice in ki že mnogo let prebiva na ozemlju države članice, v kateri ima ta zveza sedež, in kjer se v kategoriji veteranov amatersko ukvarja s tekom, ne sme udeležiti državnih prvenstev v teh disciplinah tako kot državljani ali se jih sme udeležiti le „zunaj konkurence“ ali „brez točk“, brez dostopa do finalnega teka in brez možnosti pridobitve naslova državnega prvaka, razen če je ta pravilnik utemeljen z objektivnimi preudarki in sorazmeren z legitimno zasledovanim ciljem, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

([1]) UL C 123, 9.4.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège – Belgija) – V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Zadeva C-33/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Koordinacija sistemov socialne varnosti — Delavci migranti — Uredba (ES) št. 883/2004 — Prehodne določbe — Člen 87(8) — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 14c(b) — Delavec, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe in dejavnost samozaposlene osebe v različnih državah članicah — Odstopanja od načela, da se uporabi samo ena nacionalna zakonodaja — Dvojna vključitev — Vložitev zahteve, da bi za osebo veljala zakonodaja na podlagi Uredbe št. 883/2004)

(2019/C 263/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour du travail de Liège

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: V

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Izrek

Člen 87(8) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009, je treba razlagati tako, da oseba, ki je od datuma začetka uporabe Uredbe št. 883/2004 opravljala dejavnost zaposlene osebe v eni državi članici in dejavnost samozaposlene osebe v drugi državi članici – zaradi česar sta torej zanjo istočasno veljali zakonodaji s področja socialne varnosti teh dveh držav članic – za to, da bi zanjo veljala zakonodaja, ki se uporabi na podlagi Uredbe št. 883/2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 988/2009, ni bila dolžna vložiti izrecne zahteve v tem smislu.

([1]) UL C 112, 26.3.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale

(Zadeva C-43/18) ([1])

(„Predhodno odločanje — Okolje — Direktiva 2001/42/ES — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Odlok — Določitev posebnega ohranitvenega območja v skladu z Direktivo 92/43/EGS — Določitev ciljev ohranjanja ter določenih preventivnih ukrepov — Pojem „načrti in programi" — Obveznost izvedbe okoljske presoje)

(2019/C 263/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Compagnie d'entreprises CFE SA

Tožena stranka: Région de Bruxelles-Capitale

Izrek

Člen 3(2) in (4) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da s pridržkom preveritev, ki jih mora opraviti predložitveno sodišče, odlok, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, s katerim država članica določi posebno ohranitveno območje (POO) in opredeli cilje ohranjanja in nekatere preventivne ukrepe, ni eden od „načrtov in programov“, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna.

(1) UL C 112, 26.3.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Justice de Paix du canton de Visé – Belgija) – Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Zadeva C-58/18) (1)

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Direktiva 2008/48/ES — Predpogodbene obveznosti — Člen 5(6) — Obveznost dajalca kredita, da poišče najprimernejši kredit — Člen 8(1) — Obveznost dajalca kredita, da se vzdrži sklenitve pogodbe v primeru dvoma o kreditni sposobnosti dolžnika — Obveznost dajalca kredita, da oceni primernost kredita)

(2019/C 263/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Justice de Paix du canton de Visé

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Michel Schyns

Tožena stranka: Belfius Banque SA

Izrek

1. Člen 5(6) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki od dajalcev kreditov ali kreditnih posrednikov zahteva, da morajo v okviru kreditnih pogodb, ki jih po navadi ponujajo, poiskati vrsto in znesek kredita, ki sta za potrošnika najprimernejša glede na njegov finančni položaj ob sklenitvi pogodbe in namen kredita.

2. Člen 5(6) in člen 8(1) Direktive 2008/48 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki dajalcu kredita nalaga, da se vzdrži sklenitve kreditne pogodbe, če po preverjanju kreditne sposobnosti potrošnika ne more razumno oceniti, da bo zadnjenavedeni lahko izpolnil obveznosti, ki izhajajo iz predvidene pogodbe.

(1) UL C 166, 14.5.2018.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Zadeva C-142/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/21/ES — Člen 2(c) — Pojem „elektronska komunikacijska storitev" — Prenos signalov — Glasovna storitev na internetnem protokolu (VoIP) na fiksne ali mobilne telefonske številke — Storitev SkypeOut)

(2019/C 263/15)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skype Communications Sàrl

Tožena stranka: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Izrek

Člen 2(c) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, je treba razlagati tako, da to, da izdajatelj programa zagotavlja funkcijo, ki ponuja storitev „Voice over internet Protocol (VoIP) (govor prek internetnega protokola (VoIP)), ki uporabniku omogoča, da s terminala prek javnega komutiranega telefonskega omrežja (PSTN) države članice pokliče fiksno ali mobilno številko nacionalnega načrta številčenja, pomeni „elektronsko komunikacijsko storitev" v smislu te določbe, ker je za opravljanje te storitve izdajatelj plačan in ker v zvezi z njo ta izdajatelj sklene pogodbe s ponudniki telekomunikacijskih storitev, ki so ustrezno pooblaščeni za prenos in zaključevanje klicev v PSTN.

([1]) UL C 161, 7.5.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia

(Zadeva C-185/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 401 — Načelo davčne nevtralnosti — Odkup predmetov z visoko vsebnostjo zlata ali drugih plemenitih kovin od posameznikov s strani podjetja zaradi njihove nadaljnje prodaje — Davek na prenose premoženja)

(2019/C 263/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oro Efectivo SL

Tožena stranka: Diputación Foral de Bizkaia

Izrek

Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in načelo davčne nevtralnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da je predmet posrednega davka na prenose premoženja, ki ni davek na dodano vrednost, to, da podjetje od posameznikov odkupi predmete z visoko vsebnostjo zlata ali drugih plemenitih kovin, če so ti predmeti namenjeni gospodarski dejavnosti tega podjetja, ki jih zaradi njihove predelave in kasnejšega ponovnega vnosa na trg naprej proda podjetjem, ki so specializirana za proizvodnjo ingotov ali različnih predmetov iz plemenitih kovin.

([1]) UL C 182, 28.5.2018.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Nemčija) – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-193/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/21/ES — Člen 2(c) — Pojem „elektronska komunikacijska storitev“ — Prenos signalov — Storitev elektronske pošte na internetu — Storitev Gmail)

(2019/C 263/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google LLC

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

Člen 2(c) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, je treba razlagati tako, da internetna storitev elektronske pošte, ki ne zajema dostopa do interneta, kot je storitev Gmail, ki jo zagotavlja družba Google LLC, ni v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih in torej ni „elektronska komunikacijska storitev“ v smislu te določbe.

([1]) UL C 211, 18.6.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 – Deichmann SE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Munich, SL

(Zadeva C-223/18 P) ([1])

(Pritožba — Znamka Evropske unije — Uredba (ES) št. 207/2009 — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka z upodobitvijo križa na stranskem delu športnega čevlja — Zavrnitev zahteve za razveljavitev)

(2019/C 263/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Deichmann SE (zastopnica: C. Onken, Rechtsanwältin)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: D. Gája, agent), Munich, SL (zastopnika: J. Güell Serra in M. del Mar Guix Vilanova, abogados)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Deichmann SE se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL C 249, 16.7.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof – Belgija) – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad

(Zadeva C-264/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Postopki za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Direktiva 2014/24/EU — Člen 10(c) in (d)(i), (ii) in (v) — Veljavnost — Področje uporabe — Izključitev storitev na področju arbitraže in spravnih postopkov ter nekaterih pravnih storitev — Načeli enakega obravnavanja in subsidiarnosti — Člena 49 in 56 PDEU)

(2019/C 263/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Tožena stranka: Ministerraad

Izrek

Pri preučitvi vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost določb člena 10(c) in (d)(i), (ii) in (v) Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES glede na načeli enakega obravnavanja in subsidiarnosti ter glede na člena 49 in 56 PDEU.

([1]) UL C 276, 6.8.2018.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugalska) – Cátia Correia Moreira/Município de Portimão

(Zadeva C-317/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Direktiva 2001/23/ES — Prenos podjetij — Ohranjanje pravic delavcev — Pojem „delavec“ — Bistvena sprememba delovnih pogojev v škodo delavca)

(2019/C 263/20)

Jezik postopka: portugalščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cátia Correia Moreira

Tožena stranka: Município de Portimão

Izrek

1. Direktivo Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, zlasti njen člen 2(1)(d), je treba razlagati tako, da se oseba, ki je z odsvojiteljem sklenila pogodbo o zaposlitvi, vezani na osebno zaupanje, v smislu nacionalne ureditve iz postopka v glavni stvari, lahko šteje za „delavca“ in da je tako lahko upravičena do zaščite, ki jo določa ta direktiva, če je kot delavec zaščitena s to zakonodajo in če ima ob prenosu sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

2. Direktivo 2001/23 v povezavi s členom 4(2) PEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki v primeru prenosa v smislu te direktive in v primeru, da je pridobitelj občina, določa, da se morajo zadevni delavci udeležiti postopka javnega natečaja in da morajo pridobiti novo razmerje s pridobiteljem.

([1]) UL C 268, 30.7.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Terre wallonne ASBL/Région wallonne

(Zadeva C-321/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Okolje — Direktiva 2001/42/ES — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Odlok — Določitev ciljev ohranjanja za omrežje Natura 2000 v skladu z Direktivo 92/43/EGS — Pojem „načrti in programi“ — Obveznost izvedbe okoljske presoje)

(2019/C 263/21)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Terre wallonne ASBL

Tožena stranka: Région wallonne

Izrek

Člen 3(2) in (4) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da odlok, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, s katerim organ države članice na ravni regije za omrežje Natura 2000 določi cilje ohranjanja, ki so okvirni, medtem ko so cilji ohranjanja na ravni območij pravno zavezujoči, ne spada med „načrte in programe“ v smislu te direktive, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna.

([1]) UL C 259, 23.7.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szekszárdi Járásbíróság – Madžarska) – Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Zadeva C-361/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 66 — Področje uporabe ratione temporis — Uredba (ES) št. 44/2001 — Področje uporabe ratione materiae — Civilne in gospodarske zadeve — Člen 1(1) in (2)(a) — Izvzeta področja — Premoženjska razmerja v zakonski zvezi — Člen 54 — Zahteva za izdajo potrdila, da je odločba sodišča izvora izvršljiva — Sodna odločba o terjatvi, ki izvira iz prenehanja premoženjskih razmerij iz zunajzakonske skupnosti)

(2019/C 263/22)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Szekszárdi Járásbíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ágnes Weil

Tožena stranka: Géza Gulácsi

Izrek

1. Člen 54 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da mora sodišče države članice, pri katerem je bila vložena zahteva za izdajo potrdila, da je odločba sodišča izvora izvršljiva, v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem se sodišče, ki je izdalo odločbo, katere izvršitev se želi doseči, ob njenem sprejetju ni izreklo o uporabi te uredbe, preveriti, ali spor spada na področje uporabe navedene uredbe.

2. Člen 1(1) in (2)(a) Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da je tožba, kakršna je ta v glavni stvari, ki se nanaša na predlog za prenehanje premoženjskih razmerij iz zunajzakonske skupnosti, zajeta s pojmom „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu tega odstavka 1 in zato spada na stvarno področje uporabe te uredbe.

(1) UL C 311, 3.9.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof 's-Hertogenbosch – Nizozemska) – IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Zadeva C-420/18) (1)

(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člena 9 in 10 — Davčni zavezanec — Ekonomska dejavnost, ki se izvaja „neodvisno“ — Pojem — Dejavnost člana nadzornega sveta fundacije)

(2019/C 263/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IO

Tožena stranka: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Izrek

Člen 9 in člen 10 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da član nadzornega sveta fundacije, kot je tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ki, čeprav ni v hierarhičnem razmerju podrejenosti do uprave, niti ni v takem razmerju v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti člana tega sveta do nadzornega sveta te fundacije, ne deluje v svojem imenu, niti na svoj račun in niti na lastno odgovornost, temveč deluje za račun in pod odgovornostjo tega sveta, in ne nosi ekonomskega tveganja, ki izhaja iz njegove dejavnosti, saj prejema fiksno plačilo, ki ni odvisno niti od njegove udeležbe na sejah niti delovnih ur, ki jih je dejansko opravil, ekonomske dejavnosti ne izvaja neodvisno.

(1) UL C 319, 10.9.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. junija 2019 – Inge Barnett/Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO)

(Zadeva C-503/18 P) ([1])

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradnik — Starostna pokojnina — Predčasna upokojitev brez zmanjšanja pokojninskih pravic — Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije — Člen 9(2) Priloge VIII — Splošne izvedbene določbe — Interes službe — Odločba, sprejeta ob izvršitvi sodbe Sodišča za uslužbence Evropske unije — Člen 266 PDEU — Pravnomočnost)

(2019/C 263/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Inge Barnett (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropski ekonomsko-socialni odbor (zastopniki: M. Pascua Mateo, A. Carvajal in L. Camarena Januzec, agents, skupaj z M. Troncosom Ferrerjem, abogado, F.-M. Hislaireom, avocat)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Inge Barnett se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (EESO).

([1]) UL C 381, 22.10.2018.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 13. junija 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Zadeva C-505/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Državne pomoči — Odločba 2009/402/ES — Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francoska republika — Ugotovitev nezdružljivosti pomoči — Nalog za vračilo — Področje uporabe Odločbe — Kmetijsko gospodarski odbori)

(2019/C 263/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Copebi SCA

Tožena stranka: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Izrek

Odločbo Komisije 2009/402/ES z dne 28. januarja 2009 o „načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih" v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francija, je treba razlagati tako, da zajema pomoči, ki jih je Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (nacionalni medpanožni urad za sadje, zelenjavo in vrtnarstvo – Oniflhor) izplačal comité économique bigarreau industrie (ekonomski odbor za češnje sorte bigarreau, namenjene za industrijsko predelavo – CEBI) in ki so jih pridelovalcem češenj sorte bigarreau, namenjenih za industrijsko predelavo, dodelile skupine proizvajalcev, ki so člani tega odbora, čeprav tega odbora na eni strani ni med osmimi kmetijsko gospodarskimi odbori, navedenimi v tej odločbi, na drugi strani pa so bile zadevne pomoči v nasprotju z mehanizmom financiranja, opisanim v navedeni odločbi, financirane izključno iz subvencij odbora Oniflhor, ne pa tudi iz prostovoljnih prispevkov proizvajalcev.

([1]) UL C 364, 8.10.2018.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 27. maja 2019 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court, High Court (Irska) – Irska) – Izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

(Združeni zadevi C-508/18 in C-82/19 PPU) ([1])

(Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 6(1) — Pojem „odreditveni pravosodni organ" — Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo tožilstvo države članice — Status — Obstoj podrejenosti v razmerju do izvršilne veje oblasti — Pooblastilo ministrstva za pravosodje za dajanje posameznih navodil — Neobstoj jamstva neodvisnosti)

(2019/C 263/26)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveni sodišči

Supreme Court, High Court (Irska)

Stranki v postopku v glavni stvari

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Izrek

1. Zadevi C-508/18 in C-82/19 PPU se združita za izdajo sodbe.

2. Pojem „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da ne zajema državnega tožilstva države članice, za katero obstaja tveganje, da bodo nanj v okviru sprejetja odločitve v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje neposredno ali posredno naslovljeni posamezni napotki ali navodila izvršne veje oblasti, kot je ministrstvo za pravosodje.

([1]) UL C 364, 8.10.2018,
UL C 122, 1.4.2019,

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 27. maja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper PF

(Zadeva C-509/18) ([1])

(Predhodno odločanje — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člen 6(1) — Pojem „odreditveni pravosodni organ“ — Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal generalni državni tožilec države članice — Status — Zagotavljanje neodvisnosti)

(2019/C 263/27)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranka v postopku v glavni stvari

PF

Izrek

Pojem „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da se nanaša na generalnega državnega tožilca države članice, ki je – čeprav strukturno ni odvisen od sodne veje oblasti – pristojen za kazenski pregon, status, ki ga ima v tej državi članici, pa mu podeljuje jamstvo neodvisnosti v razmerju do izvršilne veje oblasti v okviru izdaje evropskega naloga za prijetje.

([1]) UL C 364, 8.10.2018.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 3. januarja 2019 – Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Zadeva C-10/19)

(2019/C 263/28)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wilo Salmson France SAS

Toženi stranki: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 5. junija 2019 predlog za sprejetje predhodne odločbe razglasilo za očitno nedopusten.

Pritožba, ki jo je družba Dovgan GmbH vložila 19. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-830/16, Monolith Frost GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Dovgan GmbH (zastopnik: C. Rohnke, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Monolith Frost GmbH

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. decembra 2018 (zadeva T-830/16) in

— posledično tožbo zavrne.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga: kršitve prava Unije in izkrivljanje dokazov.

1. Izkrivljanje dokazov

V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče navedlo v točki 55 izpodbijane sodbe, Amtsgericht Köln (okrajno sodišče v Kölnu, Nemčija) ni ugotovilo, da velik del nemškega prebivalstva govori rusko.

V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče navedlo v točki 64 izpodbijane sodbe, se je odbor za pritožbe opredelil do odločitve oddelka za izbris, da se je izraz „пломбир“ [plombir] v nekdanji Sovjetski zvezi uporabljal za označevanje neke vrste kremnega sladoleda.

2. Kršitev člena 85(3) Poslovnika Splošnega sodišča

Splošno sodišče je kršilo člen 85(3) svojega poslovnika, ker ni upoštevalo odločbe Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z dne 6. julija 2017. Predložitev šele v ustni fazi postopka je bila zaradi časa sprejetja odločbe upravičena. Poleg tega gre za nasprotni dokaz v smislu člena 92(7) Poslovnika Splošnega sodišča.

3. Kršitev člena 85(1) Poslovnika Splošnega sodišča

Splošno sodišče se je v točki 69 izpodbijane sodbe napačno sklicevalo na prilogi tožeče stranke K 16 in K 17. Tožeča stranka je ti prilogi predložila prepozno, zato se jih na podlagi člena 85(1) Poslovnika ne bi smelo upoštevati.

4. Kršitev obveznosti obrazložitve

Trditev Splošnega sodišča, da v baltskih državah velik del državljanov pozna pomen ruske besede „пломбир“, v izpodbijani sodbi ni dovolj obrazložena. Zlasti manjka ugotovitev, da gre pri tej besedi za osnovni besedni zaklad in da jo bodo razumele tudi osebe, katerih materni jezik ni ruščina.

V izpodbijani sodbi (zlasti točki 64 in 65) tudi ni dovolj obrazloženo, zakaj se izraza „пломбир“ v nekdanji Sovjetski zvezi ne šteje za izmišljeno ime ali znamko proizvodov.

Nazadnje, v izpodbijani sodbi (točka 66) ni obrazloženo, zakaj naj bi bilo zgolj na podlagi omembe v standardih GOST mogoče sklepati, da gre za „običajni ruski izraz“, in zakaj naj bi upoštevna javnost v Evropski uniji ta standard poznala.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 28. marca 2019 – PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Zadeva C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Trgovački sud u Zagrebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PARKING d.o.o.

Tožena stranka: SAWAL d.o.o.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je določba nacionalne zakonodaje, in sicer določba člena 1 Ovršnog zakona (zakon o izvršbi, objavljen v NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 in 73/17), s katero se notarje pooblašča, da prisilno izvršitev terjatve na podlagi verodostojne listine opravijo tako, da brez izrecne privolitve dolžnika, pravne osebe s sedežem v Republiki Hrvaški, izdajo sklep o izvršbi kot izvršilni naslov, ob upoštevanju navedenih sodb v zadevah C-484/15 in C-551/15, v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in členom 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije?

2. Ali je mogoče razlago iz sodb Sodišča Evropske unije, C-484/15 in C-551/15, uporabiti v konkretno navedeni zadevi tega sodišča z opravilno številko Povrv-1614/2018, oziroma ali je treba Uredbo št. 1215/2012 razlagati tako, da notarji na Hrvaškem, kadar ravnajo v skladu s pooblastili, ki jim jih podeljuje nacionalna zakonodaja v postopkih izvršbe na podlagi „verodostojne listine“, v katerih so dolžniki pravne osebe s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, ne spadajo pod pojem „sodišča“ v smislu navedene uredbe?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvaška) 11. aprila 2019 – Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Zadeva C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Obala i lučice d.o.o.

Tožena stranka: NLB Leasing d.o.o.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je dopustno, da notarji vročitev pisanj opravijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah, kadar notarji vročajo svoje odločitve v zadevah, za katere se ne uporablja Uredba št. 1215/2012 ([2]), glede na to, da notarji v Republiki Hrvaški – kadar delujejo v okviru pooblastil, ki jim jih daje nacionalno pravo v izvršilnih postopkih na podlagi „verodostojne listine“ – niso zajeti z izrazom „sodišče“ v smislu navedene uredbe št. 1215/2012. Oziroma, ali lahko notarji, ker niso zajeti z izrazom „sodišče“ na podlagi Uredbe št. 1215/2012 – v okviru pooblastil, ki jim jih daje nacionalno pravo v izvršilnih postopkih na podlagi „verodostojne listine“ – uporabljajo pravila o vročitvi pisanj na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007?

2. Ali se lahko parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o sigurnosti prometa na cestama (zakon o varnosti cestnega prometa) in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo – šteje za civilno zadevo v smislu Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovitev), ki ureja vprašanje pristojnosti sodišč in priznavanja ter izvrševanja sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, upoštevaje pri tem zlasti dejstvo, da se za vozilo, ki nima parkirnega listka ali ki ima neveljavni parkirni listek, takoj naloži obveznost plačila dnevnega listka, kot da je bilo parkirano ves dan in neodvisno od natančnega časa uporabe parkirnega mesta, zaradi česar ima takšno zaračunavanje dnevnega listka kazenske elemente, v nekaterih državah članicah pa se takšno parkiranje šteje za prometni prekršek?

3. Ali lahko sodišča v zgoraj navedenih sodnih sporih, ki se nanašajo na parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o varnosti cestnega prometa in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo – vročitev pisanj tožencem opravijo v druge države članice na podlagi Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah?

Če bi se na podlagi zgornjih vprašanj ugotovilo, da je tovrstno parkiranje civilna zadeva, se postavljajo dodatna vprašanja:

4. V obravnavani zadevi se izhaja iz domneve, da se pogodba sklene s samim parkiranjem na ulici na mestu, ki ga označuje horizontalna in/ali vertikalna signalizacija, oziroma se šteje, da je že s samim parkiranjem sklenjena pogodba, če pa se ne plača cena po urni postavki parkiranja, je treba plačati celodnevni listek, zato se postavlja vprašanje, ali je ta domneva sklenitve pogodbe s samim parkiranjem in soglasja za plačilo cene dnevnega listka, če listek ni kupljen po urni postavki parkiranja oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen, v nasprotju s temeljnimi pravili o opravljanju storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ostalega pravnega reda Evropske unije?

5. V obravnavani zadevi je bilo konkretno parkiranje opravljeno v Zadru, zato obstaja določena zveza med to pogodbo in sodiščem Republike Hrvaške, vendar ali je takšno parkiranje „storitev“ v skladu s členom 7(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012, saj storitev pomeni, da oseba, ki opravlja storitev, opravlja določene dejavnosti oziroma opravlja določeno dejavnost za plačilo, zato se postavlja vprašanje, ali tožnikova dejavnost zadostuje za to, da se jo šteje za storitev? Če sodišče v Republiki Hrvaški ne bi imelo posebne pristojnosti na podlagi člena 7(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012, bi bilo treba postopek voditi pred sodiščem sedeža toženca.

6. Ali se lahko parkiranje na ulici in javni prometni površini – kadar je pravica do zaračunavanja določena v zakonu o varnosti cestnega prometa in predpisih, ki urejajo opravljanje komunalne storitve kot javno službo, in kadar se zaračunavanje opravlja samo v določenem času dneva – šteje za pogodbo o najemu nepremičnine na podlagi člena 24(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012?

7. Če v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti zgoraj omenjene domneve, da je do sklenitve pogodbe prišlo s samim parkiranjem (četrto vprašanje), se postavlja vprašanje, ali se lahko takšno parkiranje – kjer pristojnost za zaračunavanje parkiranja izhaja iz zakona o varnosti cestnega prometa in kjer je določeno, da je treba plačati dnevni listek, če se vnaprej ne kupi listka po urni postavki uporabe parkirnega mesta oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen – šteje za delikt oziroma kvazidelikt v smislu člena 7(2) Uredbe (EU) št. 1215/2012?

8. V obravnavani zadevi je do zadevnega parkiranja prišlo pred pristopom Republike Hrvaške k Evropski uniji, in sicer 30. junija 2012 ob 13:02 uri, zato se postavlja vprašanje, ali se lahko uredbi, ki urejata vprašanje prava, ki se uporablja, in sicer Uredba št. 593/2008 ([3]) oziroma Uredba št. 864/2007 ([4]) – ob upoštevanju časovne veljavnosti teh uredb – uporabita v obravnavani zadevi?

Če je Sodišče Evropske unije pristojno za odgovor glede uporabe materialnega prava, se postavlja naslednje vprašanje:

9. Ali je domneva, da je do sklenitve pogodbe prišlo s samim parkiranjem in soglasja za plačilo cene dnevnega listka, če listek ni kupljen po urni postavki parkiranja oziroma če je presežen čas, za katerega je bil listek kupljen, v nasprotju s temeljnimi pravili o opravljanju storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ostalega pravnega reda Evropske unije, in to ne glede na to, ali je lastnik vozila fizična ali pravna oseba? Oziroma, ali se lahko glede uporabe materialnega prava v obravnavani zadevi uporabijo pravila iz člena 4 Uredbe št. 593/2008 (ker v sodnem spisu ni dokaza o tem, da bi se stranki dogovorili o pravu, ki se uporablja)?

— Če gre za pogodbo, se postavlja vprašanje, ali gre v obravnavani zadevi za pogodbo o opravljanju storitev oziroma ali bi se lahko takšno pogodbo o parkiranju štelo za uslugo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 593/2008?

— Podredno, ali bi se za zadevno parkirno mesto lahko štelo, da gre za najemno pogodbo v skladu s členom 4(1)(c) Uredbe št. 593/2008?

— Podredno, če bi se zadevno parkirno mesto uporabila določba člena 4(2) Uredbe št. 593/2008, se postavlja vprašanje, kaj je v obravnavani zadevi značilna izpolnitev, saj je tožnik v bistvu le začrtal ulično površino za parkiranje ter zaračunava uporabo parkirnega mesta, medtem ko toženec opravi parkiranje in plača za parkirno mesto. Če bi se namreč za značilno izpolnitev štelo ravnanje tožnika, potem bi se uporabilo pravo Republike Hrvaške, če pa bila značilna izpolnitev ravnanje toženca, potem bi se uporabilo pravo Republike Slovenije. Ker pa je pravica do zaračunavanja parkirnega mesta v obravnavani zadevi urejena s pravom Republike Hrvaške, s katerim je potem pogodba tesneje povezana, se postavlja vprašanje, ali bi se lahko v obravnavani zadevi vendarle uporabilo pravilo iz člena 4(2) Uredbe št. 593/2008?

— Če gre za nepogodbeno obveznost na podlagi Uredbe št. 864/2007, se postavlja vprašanje, ali se takšna nepogodbena obveznost lahko šteje za škodo, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 864/2007?

— Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za neupravičeno obogatitev, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 10(1) Uredbe št. 864/2007?

— Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za poslovodstvo brez naročila, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 11(1) Uredbe št. 864/2007?

— Podredno, ali bi se lahko takšno parkiranje štelo za predpogodbeno odgovornost, tako da bi se pravo, ki se uporablja, določilo na podlagi člena 12(1) Uredbe št. 864/2007?

([1]) Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007 L 324, str. 79).

([2]) Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012 L 351, str. 1).

([3]) Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbena obligacijska razmerja (Rim I) (UL2008 L 177, str. 6).

([4]) Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL 2007 L 199, str. 40).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curte de Casație și Justiție (Romunija) 15. aprila 2019 – Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL

(Zadeva C-308/19)

(2019/C 263/32)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curte de Casație și Justiție

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Consiliul Concurenței

Tožena stranka: Whiteland Import Export SRL

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(3) PEU in člen 101 PDEU razlagati tako, da določata, da morajo pravosodni organi držav članic razlagati nacionalne predpise, ki urejajo zastaranje pravice organa, pristojnega za konkurenco, da izreče upravne sankcije, v skladu z ureditvijo iz člena 25(3) Uredbe (ES) št. 1/2003 ([1]), in nasprotujeta razlagi nacionalnega zakonskega predpisa v smislu, da se za dejanje, ki pretrga zastaranje, šteje samo formalni začetek preiskave v zvezi s protikonkurenčno prakso, medtem ko poznejši ukrepi, sprejeti za namen te preiskave, ne spadajo med dejanja, ki pretrgajo zastaranje?

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

Pritožba, ki jo je Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos vložila 15. aprila 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 14. februarja 2019 v zadevi T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisija

(Zadeva C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (zastopnika: J. J. Azcárate Olano in E. Almarza Nantes, abogados)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Izpodbijani sklep naj se v celoti razveljavi in posledično dopusti ničnostna tožba, ki jo je pritožnica na podlagi določb člena 263 PDEU vložila zoper Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/1214 z dne 29. avgusta 2018 o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb („Morcilla de Burgos“ (ZGO)) ([1]); nato naj se v okviru vsebinskega odločanja izda sodba, s katero se navedena Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1214 z dne 29. avgusta 2018 razglasi za nično in brez učinka, stroški pa naj se naložijo stranki, ki bo temu nasprotovala.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlog temelji na nepravilnosti postopka pred Splošnim sodiščem Evropske unije, v katerem so bili kršeni interese pritožnice, pri čemer ta nepravilnost izhaja iz napačne uporabe prava, ki temelji na kršitvi člena 73(1) in drugih Poslovnika Splošnega sodišča ter sodne prakse, izpeljane iz njih, v skladu s to pravno podlago:

— V izpodbijanem sklepu je v osnovi napačno ugotovljeno, da je tožba vsebovala „*zgolj skenirane podpise*“ zastopnikov tožeče stranke, medtem ko je v resnici vsebovala kvalificirane elektronske podpise s kvalificiranim potrdilom ACA, ki imajo enak pravni učinek kot lastnoročni podpis.

— Navedeni kvalificirani elektronski podpisi so priznani in zajeti z Uredbo eIDAS, Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 ([2]).

— Kvalificirani elektronski podpisi s kvalificiranimi potrdili ACA v celoti izpolnjujejo smisel in temelj člena 73(1) Poslovnika Splošnega sodišča: „*zaradi pravne varnosti zagotoviti verodostojnost navedene procesne vloge in izključiti tveganje, da ne bi izhajal od za to pooblaščenega avtorja*“, kot je navedeno v izpodbijanem sklepu.

— Člen 73(1) Poslovnika Splošnega sodišča je bil razveljavljen z odločbo navedenega sodišča z dne 11. julija 2018, navedena sprememba pa je začela veljati 1. decembra 2018 (dva dni po vložitvi tožbe), pri čemer je uporaba ugodnejšega predpisa temeljno in splošno načelo kazenskega prava zahodnih pravnih redov.

— Sodna praksa, navedena v izpodbijanem sklepu za utemeljitev nedopustitve tožbe, ki jo je vložila pritožnica, se nanaša predvsem na skenirane podpise. Vendar sodišča Unije konkretnega dejanskega stanja obravnavanega primera (tožba s kvalificiranim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom ACA) še niso obravnavala.

— Predpise je treba razlagati glede na družbeno resničnost časa, v katerem se uporabljajo, ob upoštevanju zlasti njihovega smisla in namena.

([1]) UL 2018, L 224, str. 3.
([2]) Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL 2014, L 257, str. 73).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Trgovački sud u Zagrebu (Hrvaška) 18. aprila 2019 – Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.

(Zadeva C-323/19)

(2019/C 263/34)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitveno sodišče

Trgovački sud u Zagrebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Interplastics s.r.o.

Tožena stranka: Letifico d.o.o.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je določba nacionalne zakonodaje, in sicer določba člena 1 Ovršnog zakona (zakon o izvršbi, objavljen v NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 in 73/17), s katero se notarje pooblašča, da prisilno izvršitev terjatve na podlagi verodostojne listine opravijo tako, da brez izrecne privolitve dolžnika, pravne osebe s sedežem v Republiki Hrvaški, izdajo sklep o izvršbi kot izvršilni naslov, ob upoštevanju navedenih sodb v zadevah C-484/15 in C-551/15, v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in členom 18 Pogodbe o delovanju Evropske unije?

2. Ali je mogoče razlago iz sodb Sodišča Evropske unije, C-484/15 in C-551/15, uporabiti v konkretno navedeni zadevi tega sodišča z opravilno številko Povrv-1614/2018, oziroma ali je treba Uredbo št. 1215/2012 razlagati tako, da notarji na Hrvaškem, kadar ravnajo v skladu s pooblastili, ki jim jih podeljuje nacionalna zakonodaja v postopkih izvršbe na podlagi „verodostojne listine“, v katerih so dolžniki pravne osebe s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije, ne spadajo pod pojem „sodišča“ v smislu navedene uredbe?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo 02. maja 2019 Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – D. J./Radiotelevizija Slovenija

(Zadeva C-344/19)

(2019/C 263/35)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: D. J.

Tožena stranka: Radiotelevizija Slovenija

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba 2. člen Direktive 2003/88 ([1]) razlagati tako, da se v okoliščinah obravnavanega primera stalna pripravljenost, med katero mora biti delavec, ki dela na TV oddajniku, v času, ko je sicer prost (ko njegova fizična prisotnost na delovnem mestu ni potrebna), dosegljiv na klic in po potrebi priti na delovno mesto v eni uri, šteje za delovni čas?

2) Ali na opredelitev narave stalne pripravljenosti v okoliščinah obravnavanega primera vpliva dejstvo, da delavec biva v nastanitvenem objektu na lokaciji, kjer opravlja delo (TV oddajnik), ker geografska značilnost lokacije onemogoča (ali otežuje) vsakodnevno vračanje domov („v dolino“)?

3) Ali je odgovor na prejšnji vprašanji drugačen, če gre za lokacijo, kjer so možnosti za aktivnosti v prostem času zaradi geografske značilnosti kraja omejene oziroma je delavec bolj omejen pri razpolaganju s prostim časom in posvečanju lastnim interesom (kot če bi bival doma)?

(1) Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL 2003 L 299, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 2. maja 2019 – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Zadeva C-346/19)

(2019/C 263/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in vlagatelj revizije: Bundeszentralamt für Steuern

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: Y-GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 8(2)(d) Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost (1), opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES (2), davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (v nadaljevanju: Direktiva 2008/9/ES), v skladu s katerim mora zahtevek za vračilo za vsako državo članico vračila in za vsak račun med drugim vsebovati številko računa, razlagati tako, da zadošča tudi navedba referenčne številke računa, ki je na dokazilu o plačilu navedena kot dodaten element, poleg številke računa?

2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen: ali je mogoče zahtevek za vračilo, ki namesto številke računa vsebuje referenčno številko računa, s formalnega vidika šteti kot popoln in pravočasno predložen v smislu člena 15(1), drugi stavek, Direktive 2008/9/ES?

3. Ali je treba pri odgovoru na drugo vprašanje upoštevati, da bi lahko davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, kot preudaren vlagatelj zahtevka ob upoštevanju vzpostavljenega elektronskega portala v državi članici sedeža in obrazca države članice vračila domneval, da za pravilno oziroma formalno popolno ter pravočasno predložitev zahtevka za namene uvrstitve v obravnavanem primeru spornega računa zadošča navedba druge oznake kot je številka računa?

(1) UL 2008, L 44, str. 23.
(2) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).5

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložila 08. maja 2019 Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenija) Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Zadeva C-367/19)

(2019/C 263/37)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministrstvo za notranje zadeve

Tožena stranka: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je podana „odplačnost pogodbenega razmerja“, kot element javnega naročila v smislu člena 2(1)(5) Direktive 2014/24 ([1]), če sicer naročnik ni zavezan za nobeno protidajatev, gospodarski subjekt pa z izvedbo naročila pridobi dostop do novega trga in reference?

2. Ali je mogoče oz. potrebno člen 2(1)(5) Direktive 2014/24 razlagati na način, da predstavlja podlago za zavrnitev ponudbe s ponudben o ceno 0,00 EUR?

([1]) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014 L 94, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus (Estonija) 29. maja 2019 – Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Zadeva C-420/19)

(2019/C 263/38)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Riigikohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj predloga: Maksu- ja Tolliamet

Zadevna oseba: Heavyinstall OÜ

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 16 Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi ([1]) razlagati tako, da je sodišče države članice, ki je prejelo zaprosilo za zavarovanje plačila terjatev, pri odločanju o tem zaprosilu na podlagi nacionalne zakonodaje (kar je zaprošenemu sodišču dovoljeno v skladu s členom 16, prvi stavek) dolžno spoštovati stališče sodišča države, v kateri ima vlagatelj predloga sedež, glede potrebnosti in možnosti izvršitve zavarovanja plačila terjatev, če je bil sodišču predložen dokument, ki vsebuje to stališče (člen 16(1), drugi pododstavek, zadnji stavek, v skladu s katerim tega dokumenta v zaprošeni državi članici ni treba priznati, dopolniti ali nadomestiti)?

([1]) UL 2010, L 84, str. 1.

Pritožba, ki jo je Deutsche Lufthansa AG vložila 13. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 12. aprila 2019 v zadevi T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Evropska komisija

(Zadeva C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Deutsche Lufthansa AG (zastopnik: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je bila tožba dopustna in utemeljena v delu, v katerem je tožeča stranka ukrep št. 12 (vplačilo v kapitalsko rezervo družbe FFHG) ([1]) izpodbijala z utemeljitvijo, da je bila s tem ukrepom financirana pomoč za tekoče poslovanje v korist družbe FFHG;

— sodbo Splošnega sodišča z dne 12. aprila 2019 v zadevi T-492/15 v preostalem razveljavi;

— ugodi predlogu, navedenem v postopku na prvi stopnji, in zadevni Sklep Komisije SA.21121 z dne 1. oktobra 2014 ([2]) (razen ukrepa št. 12 v delu, v katerem je bil ta izveden za izplačilo pomoči za tekoče poslovanje družbe FFHG) razglasi za ničen;

— podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču; in

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica s pritožbo v bistvu navaja te pritožbene razloge:

Posamične pomoči, v zvezi s katerimi je bil začet postopek preiskave:

— Posamično nanašanje naj bi v zvezi s tožečo stranko obstajalo že od sodbe COFAZ, ([3]) zaradi česar naj bi ta imela procesno upravičenje. To naj bi izhajalo iz tega, da naj Komisija ne bi upoštevala bistvenih elementov dejanskega stanja in dodatnih prednosti, čeprav naj bi jo tožeča stranka o teh ukrepih obvestila. Komisija naj bi s tem kršila postopkovne pravice tožeče stranke.

— Če bi bilo treba uporabiti tako imenovano sodno prakso Mory, ([4]) naj bi bilo treba podredno uporabiti prvo možnost. Ker so bile kršene postopkovne pravice tožeče stranke, naj za Komisijo ne bi bilo mogoče šteti, da je izvedla zakonit postopek preiskave. Tudi v tem primeru naj bi v zvezi s tožečo stranko obstajalo posamično nanašanje, zaradi česar naj bi ta imela procesno upravičenje.

— Podredno naj bi bilo treba tožbo razglasiti za dopustno tudi, če naj bi bilo treba uporabiti drugo možnost iz tako imenovane sodne prakse Mory, pri kateri bi morala tožeča stranka dokazati znaten vpliv pomoči na njen položaj na trgu. V tem primeru naj bi namreč prišlo do obrnjenega dokaznega bremena ali vsaj do olajšanega dokaznega bremena tožeče stranke, ker naj bi Komisija upoštevno dejansko stanje, s katerim je bila seznanjena, samovoljno prikrila. Zgolj podredno naj bi bilo treba ugotoviti, da je tožeča stranka tudi tak znaten vpliv dejansko dokazala. Drugačna presoja Splošnega sodišča naj bi odstopala od sodne prakse Sodišča in temeljila na pravno napačnem razumevanju upoštevnega trga. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče izkrivilo in omejilo tako navedbo dejanskega stanja tožeče stranke, kot tudi navedbo dejanskega stanja Komisije, spremenilo vsebino izpodbijanega sklepa in kršilo pravila glede dokaznega bremena.

Sheme pomoči:

— Po mnenju pritožnice bi bilo treba tožbo glede na sodbo Montessori ([5]) tudi v primeru shem pomoči razglasiti za dopustno.

Posamična pomoč brez postopka preiskave:

— V primeru posamične pomoči brez postopka preiskave naj bi bilo treba tožbo glede na prvo možnost iz sodne prakse Mory vsekakor razglasiti za dopustno, ker naj Komisija v zvezi s tem ne bi začela podrobnejšega postopka preiskave.

([1]) Družba Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

([2]) Sklep Komisije (EU) 2016/789 z dne 1. oktobra 2014 o državni pomoči SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07), ki jo je Nemčija izvedla v zvezi s financiranjem letališča Frankfurt Hahn ter finančnimi povezavami med letališčem in družbo Ryanair (UL 2016, L 134, str. 46).

([3]) Sodba Sodišča z dne 12. julija 1990, Société CdF Chimie azote et fertilisants SA in Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Komisija (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

([4]) Sodba Sodišča z dne 17. septembra 2015, Mory SA in drugi/Evropska komisija (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

([5]) Sodba Sodišča z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl in drugi (od C-622/16 P do C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Pritožba, ki jo je organizacija ClientEarth vložila 14. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 4. aprila 2019 v zadevi T-108/17, ClientEarth/Komisija

(Zadeva C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: ClientEarth (zastopnik: A. Jones, barrister)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Evropska agencija za kemikalije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-108/17 razveljavi;

— zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje, ali podredno

— sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-108/17 razveljavi, ter

— ničnostno tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno in posledično razglasi ničnost izpodbijanega sklepa, vsekakor pa

— Komisiji naloži plačilo stroškov, vključno s stroški intervenientk, na prvi in drugi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava, ker je bilo ugotovljeno, da se tožba pred Splošnim sodiščem „lahko nanaša zgolj na zakonitost sklepa, sprejetega o zahtevi za notranjo revizijo, ne pa na zadovoljivost vloge za avtorizacijo“, in da „je mogoče tožbene razloge in trditve, podane pred Splošnim sodiščem v tožbi za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi zahteve za notranjo revizijo, upoštevati zgolj v delu, v katerem jih je tožnik navedel v zahtevi za notranjo revizijo“, ter zaradi zavrnitve nekaterih delov tožbe za razglasitev ničnosti kot nedopustnih na tej podlagi.

Drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava, ker je bil za nevladne organizacije, ki sprožijo postopke na podlagi člena 10 uredbe o Aarhuški konvenciji ([1]), uporabljen previsok dokazni standard.

Tretji pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava, ker je bilo razsojeno, da lahko zmanjšanje količine proizvedene ali uporabljene neobdelane SVHC ([2]) na račun uporabe reciklirane različice SVHC pomeni funkcijo, ki je v skladu z Uredbo REACH ([3]), in podlago za upoštevno analizo alternativ.

Četrti pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava, ker je bila ocena skladnosti, določena v členu 60(7) Uredbe REACH, razlagana tako, da je povsem formalne narave, ne da bi bilo treba preveriti, ali so z informacijami v vlogi za avtorizacijo dejansko izpolnjuje zahteve iz člena 62 in Priloge I.

Peti pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava, ker je bil člen 60(4) razlagan tako, da je mogoče na podlagi tehtanja tveganj in koristi podati ugotovitev brez upoštevanja informacij glede tveganja, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge I.

Šesti pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava, ker je bilo razsojeno, da „je treba glede na člen 60(2) in člen 62(4)(d) Uredbe št. 1907/2006 ugotoviti, da so za oceno tveganja iz člena 60(4), prvi stavek, Uredbe št. 1907/2006 upoštevni samo podatki v zvezi z intrinzičnimi lastnostmi snovi, vključeni v Prilogo XIV k tej uredbi".

Sedmi pritožbeni razlog: Napačna uporaba prava pri razlagi previdnostnega načela s strani Splošnega sodišča.

([1]) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

([2]) Snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost.

([3]) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

Pritožba, ki sta jo Qualcomm, Inc. in Qualcomm Europe, Inc. vložili 18. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. aprila 2019 v zadevi T-371/17, Qualcomm in Qualcomm Europe/Komisija

(Zadeva C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (zastopnika: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advogado, M. Davilla, dikigoros)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— razglasi ničnost Sklepa Komisije C(2017) 2258 final z dne 31. marca 2017 v zvezi s postopkom za uporabo člena 18(3) in člena 24(1)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ([1]) v zadevi AT.39711 – Qualcomm (plenilske cene) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep);

— podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču, da odloči v skladu s sodbo Sodišča, in

— Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnicama nastali pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni preučilo nekaterih trditev, ki sta jih navedli pritožnici.

Drugi pritožbeni razlog: ugotovitev, da je bil izpodbijani sklep ustrezno obrazložen, temelji na očitno napačni presoji dejstev, očitno nepravilni uporabi prava in neustrezni obrazložitvi.

Tretji pritožbeni razlog: ugotovitev, da so podatki, ki se zahtevajo z izpodbijanim sklepom, potrebni, temelji na očitno nepravilni uporabi prava in očitno napačni presoji dejstev, izkrivljanju dokazov, nezadostni obrazložitvi in neupoštevanju vseh upoštevnih dokazov.

Četrti pritožbeni razlog: ugotovitev, da so bili podatki, ki se zahtevajo z izpodbijanim sklepom, sorazmerni, temelji na očitno napačni presoji dejstev, izkrivljanju dokazov in nezadostni obrazložitvi.

Peti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je nepravilno uporabilo pravila o dokaznem bremenu glede zatrjevanih kršitev člena 102 PDEU.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s svojimi ugotovitvami kršilo privilegij zoper samoobtožbo.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – Frank/Komisija

(Zadeva T-478/16) ([1])

(Raziskava in tehnološki razvoj — Okvirni program za raziskave in inovacije (2014-2020) — Razpisi za zbiranje predlogov in povezane dejavnosti na podlagi delovnega programa ERC za leto 2016 — Sklep ERCEA o zavrnitvi vloge za subvencijo kot neupravičene — Upravna pritožba pred Komisijo — Zavrnilna odločba zaradi molka — Delna nedopustnost — Izrecna odločba o zavrnitvi — Pravica do učinkovitega sodnega varstva)

(2019/C 263/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Regine Frank (Bonn, Nemčija) (zastopnik: S. Conrad, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, L. Mantl in B. Conte, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, sklepa Komisije z dne 17. junija 2016 in, drugič, sklepa Komisije z dne 16. septembra 2016 o implicitni oziroma izrecni zavrnitvi upravne pritožbe, ki jo je tožeča stranka vložila na podlagi člena 22(1) Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 235).

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

([1]) UL C 475, 19.12.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – RV/Komisija

(Zadeva T-167/17) ([1])

(Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 42c Kadrovskih predpisov — Dopust v interesu službe — Prisilna upokojitev — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Delna nedopustnost — Področje uporabe zakona — Načelo oficialnosti — Jezikovna, sistematična in teleološka razlaga)

(2019/C 263/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: RV (zastopnika: sprva J.-N. Louis in N. de Montigny, nato J.-N. Louis, avocats)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Berscheid in D. Martin, agenta)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Evropski parlament (zastopniki: sprva J. Steele in D. Nessaf, nato J. Steele in M. Rantala ter nazadnje J. Steele in C. González Argüelles, agenti) in Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in R. Meyer, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 21. decembra 2016, s katero je bil tožeči stranki na podlagi člena 42c Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije določen dopust v interesu službe in s katero je bila tožeča stranka na podlagi petega odstavka te določbe hkrati prisilno upokojena.

Izrek

1. Odločba Evropske komisije z dne 21. decembra 2016, s katero je bil osebi RV določen dopust v interesu službe in s katero je bila ta oseba hkrati prisilno upokojena, se razglasi za ničnо.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Komisiji se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške osebe RV, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

4. Evropski parlament in Svet Evropske unije nosita vsak svoje stroške.

([1]) UL C 144, 8.5.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – CC/Parlament

(Zadeva T-248/17 RENV) ([1])

(Odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj EUR/A/151/98 — Napake, ki jih je Evropski parlament storil pri upravljanju rezervnega seznama — Materialna škoda)

(2019/C 263/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: CC (zastopnika: G. Maximini in C. Hölzer, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: M. Ecker in E. Despotopoulou, agenta)

Predmet

Odškodninski zahtevek na podlagi člena 270 PDEU za škodo, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi različnih napak, ki naj bi jih Parlament storil pri upravljanju rezervnega seznama javnega natečaja EUR/A/151/98.

Izrek

1. Evropskemu parlamentu se naloži, da CC plača znesek 6 000 EUR.

2. Tožba se v preostalem zavrne.

3. Parlamentu se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL 2012, C 133, 5.5.2012 (zadeva je bila najprej registrirana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-9/12 in nato 1. septembra 2016 prenesena na Splošno sodišče Evropske unije).

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – TO/AEE

(Zadeva T-462/17) ([1])

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — Pogodba za določen čas — Odpoved pogodbe o zaposlitvi med bolniškim dopustom — Člen 16 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Člen 48(b) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Člen 26 Kadrovskih predpisov — Obdelava osebnih podatkov — Člen 84 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev — Psihično nadlegovanje)

(2019/C 263/45)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: TO (zastopnik: T. Lhoëst, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za okolje (zastopnika: O. Cornu, agent, skupaj z B. Wägenbaurem, odvetnik)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Evropski parlament (zastopniki: sprva D. Nessaf in J. Van Pottelberge, nato J. Van Pottelberge in J. Steele, agenti) in Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in R. Meyer, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, odločbe z dne 22. septembra 2016, s katero je izvršni direktor EEA odpovedal pogodbo o zaposlitvi tožeče stranke kot pogodbenega uslužbenca in, drugič, odločbe z dne 20. aprila 2017, s katero je ta direktor zavrnil pritožbo tožeče stranke zoper odločbo z dne 22. septembra 2016 ter za povrnitev škode, ki naj bi domnevno nastala tožeči stranki.

Izrek

1. Odločba z dne 22. septembra 2016, s katero je izvršni direktor Evropske agencije za okolje (EEA) odpovedal pogodbo o zaposlitvi TO kot pogodbenega uslužbenca se razglasi za ničnо.

2. EEA mora TO plačati znesek, ki ustreza mesecu plače iz naslova odpovednega roka in tretjini njegove osnovne plače za dopolnjen mesec delovne dobe, pri čemer se odšteje odpravnina v primeru odpustitve, ki jo je že prejel.

3. EEA mora TO plačati znesek 6 000 EUR.

4. V preostalem se tožba zavrne.

5. EEA nosi svoje stroške in stroške TO.

6. Evropski parlament in Svet Evropske unije nosita svoje stroške.

([1]) UL C 347, 16.10.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO – IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(Zadeva T-583/17) ([1])

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije IOS FINANCE — Prejšnja nacionalna figurativna znamka EOS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2019/C 263/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: B. Sorg, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Söder, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Španija) (Zastopnik: J.L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. junija 2017 (zadeva R 2262/2016-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama EOS Deutscher Inkasso-Dienst in IOS Finance EFC.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL C 338, 9.10.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držalo lepakov za vozila)

(Zadeva T-74/18) ([1])

(Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja držalo lepakov za vozila — Prejšnji model — Dokaz o razkritju — Člen 7 Uredbe (ES) št. 6/2002 — Razlog za ničnost — Neobstoj individualne narave — Seznanjeni uporabnik — Stopnja svobode oblikovalca — Neobstoj drugačnega celotnega vtisa — Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002)

(2019/C 263/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Visi/one GmbH (Remscheid, Nemčija) (zastopnika: H. Bourree in M. Bartz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: S. Hanne in D. Walicka, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: EasyFix GmbH (Dunaj, Avstrija)

Predmet

Tožba zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. decembra 2017 (zadeva R 1424/2016-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama EasyFix in Visi/one.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Visi/one GmbH in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) nosita svoje stroške.

([1]) UL C 112, 26.3.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Zadeva T-75/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Postopek za razveljavitev — Figurativna znamka Evropske unije MANUFACTURE PRIM 1949 — Resna in dejanska uporaba znamke — Obveznost obrazložitve)

(2019/C 263/48)

Jezik postopka: češčina

Stranke

Tožeča stranka: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Češka republika) (zastopnik: M. Kyjovský, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Češka republika) (Zastopnik: T. Matoušek, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. decembra 2017 (zadeva R 556/2017-4) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama MPM-QUALITY et ELTON hodinářská.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba MPM-QUALITY v.o.s. se naloži, da nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

3. Družba ELTON hodinářská, a.s. nosi svoje stroške.

([1]) UL 2018, C 122, 26.3.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. junija 2019 – De Esteban Alonso/Komisija

(Zadeva T-138/18) ([1])

(Javni uslužbenci - Nekdanji uradniki — Preiskava OLAF — Zadeva „Eurostat“ — Posredovanje informacij o dejstvih, ki bi lahko imele za posledico kazenski pregon, nacionalnim sodnim organom — Neobstoj predhodnih informacij potencialno zadevnih uradnikov — Domnevno nastala škoda zaradi ravnanja OLAF in Komisije med postopkom na prvi stopnji — Nepremoženjska, telesna in materialna škoda — Vzročna zveza)

(2019/C 263/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francija) (zastopnik: C. Huglo, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Striani in J. Baquero Cruz, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za odškodnino za nepremoženjsko, telesno in materialno škodo, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Izrek

1. Evropski komisiji se naloži, da Fernandu De Esteban Alonsu plača 62 000 EUR iz naslova nepremoženjske škode, ki jo je utrpel.

2. Tožba se v preostalem zavrne.

3. Komisija nosi svoje stroške in stroške F. De Esteban Alonsa.

([1]) UL C 190, 4.6.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)

(Zadeva T-291/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije Compliant Constructs — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Nemčija) (zastopnik: A. Jacob, avocat)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: W. Schramek in M. Fischer, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 5. marca 2018 (zadeva R 1626/2017-4) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka Compliant Constructs kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Biedermann Technologies GmbH & Co. KG nosi stroške.

([1]) UL C 231, 2.7.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. junija 2019 – Advance Magazine Publishers/EUIPO – Enovation Brands (VOGUE)

(Zadeva T-346/18) ([1])

(Znaka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije VOGUE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije VOGA — Prekinitev upravnega postopka — Pravilo 20(7)(c) Uredbe (ES) št. 2868/95 [postal člena 71(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625] — Pravilo 50(1) Uredbe št. 2868/95)

(2019/C 263/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Združene države) (zastopnika: T. Alkin, barrister in N. Hine, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: D. Gája in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Združene države) (zastopnik: R. Almaraz Palmero, avocat)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. marca 2018 (zadeva R 259/2017-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Enovation Brands in Advance Magazine Publishers.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 27. marca 2018 (zadeva R 259/2017-4) se razglasi za nično.

2. EUIPO nosi svoje stroške in stroške družbe Advance Magazine Publishers, Inc.

3. Družba Enovation Brands, Inc. nosi svoje stroške.

([1]) UL C 268, 30.7.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Zadeva T-357/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije HOSPITAL DA LUZ — Prejšnja figurativna nacionalna znamka LALUZ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/52)

Jezik postopka: portugalščina

Stranke

Tožeča stranka: Luz Saúde, SA (Lizbona, Portugalska) (zastopniki: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva in G. Moreira Rato, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha in H. O'Neill, agenti)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Clínica La Luz, SL (Madrid, Španija) (zastopnik: I. Temiño Ceniceros, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. aprila 2018 (zadeva R 2084/2017-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Clínica La Luz in Luz Saúde.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Luz Saúde, SA se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL C 268, 30.7.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Innocenti/EUIPO – Gemelli (Innocenti)

(Zadeva T-392/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Innocenti — Prejšnja nacionalna figurativna znamka i INNOCENTI — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/53)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Innocenti SA (Lugano, Švica) (zastopnik: N. Ferretti, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Filippo Gemelli (Torino, Italija) (zastopnika: sprva C. Renna, nato F. Canu, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. aprila 2018 (zadeva R 2336/2010-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med F. Gemellijem in družbo Innocenti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Innocenti SA se naloži, da nosi svoje stroške in stroške, ki so v tem postopku nastali Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Filippu Gemelliju.

([1]) UL 2018, C 285, 13.8.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2019 – Pielczyk/EUIPO – Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(Zadeva T-398/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Postopek za razglasitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije DERMÆPIL sugar epil system — Prejšnja figurativna nacionalna znamka — Relativni razlog za zavrnitev — Resna in dejanska uporaba znamke — Člen 57(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001) — Verjetnost zmede — Člen 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(1)(a) Uredbe 2017/1001) v povezavi s členom 8(1)(b) navedene uredbe (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001) — Primerjava proizvodov)

(2019/C 263/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nizozemska) (zastopnik: K. Kielar, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: H. O'Neill in K. Kompari, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Francija) (zastopnik: C. Bercial Arias, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. aprila 2018 (združeni zadevi R 979/2017 4 in R 1070/2017 4) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbo Thalgo TCH in R. Pielczykokm.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Radoslawu Pielczyku se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL C 285, 13.8.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 6. junija 2019 – Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Upodobitev osmerokotnega mnogokotnika)

(Zadeva T-449/18) ([1])

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja osmerokotni mnogokotnik — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Nemčija) (zastopnika: A. Wulff in K. Schmidt-Hern, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: M. Fischer, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. aprila 2018 (zadeva R 1634/2017-1), ki se nanaša na zahtevo za registracijo figurativnega znaka, ki upodablja osmerokotni mnogokotnik, kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Ortlieb Sportartikel GmbH se naloži plačilo stroškov.

([1]) UL C 311, 3.9.2018.

Tožba, vložena 24. junija 2019 – VK/Svet

(Zadeva T-151/18)

(2019/C 263/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: VK (zastopnik: K. Lara, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Sveta (SZVP) 2018/141 z dne 29. januarja 2018 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL 2018, L 25, str. 38) in Sklep Sveta (SZVP) 2019/135 z dne 28. januarja 2019 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL 2019, L 25, str. 23) razglasi za nična v delu, v katerem se ta sklepa nanašata na tožečo stranko;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je kršitev členov 31, 46 in 55 Konvencije Združenih narodov proti korupciji. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da mora glede na te določbe ukrep zavarovanja, ki zajema zamrznitev in zaplembo, temeljiti na odločbi države pogodbenice prosilke ali na navedbi upoštevnih dejstev, ki jo poda ta ista država prosilka z opisom zaprošenih ukrepov. Po njenem mnenju pa so bili omejevalni ukrepi odrejeni in podaljšani brez vsaj strnjene navedbe očitanih ravnanj. Poleg tega Tunizija ne predlaga ohranitve spornih omejevalnih ukrepov.

2. Drugi tožbeni razlog je očitna napaka pri presoji Sveta, ko je ocenil, da ni dolžan upoštevati dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, in argumentov, ki jih je ta navajala, niti da opravi dodatna preverjanja pri tunizijskih organih, čeprav so ti dokazi in argumenti lahko porajali legitimne dvome glede verodostojnosti predloženih informacij.

3. Tretji tožbeni razlog je zloraba pooblastil, ki jo je Svet storil, ker naj bi bil pomagač tunizijskim organom katerih edini cilj je upravičiti krivičen in nezakonit rop premoženja tožeče stranke, ne da bi se ta lahko branila in ne da bi imela možnost vložitve pravnega sredstva.

Tožba, vložena 23. maja 2019 – AMVAC Netherlands/Komisija

(Zadeva T-317/19)

(2019/C 263/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopniki: C. Mereu, M. Grunchard in S. Englebert, lawyers)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/344 z dne 28. februarja 2019 ([1]) razglasi za nično;

— toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog je, da je bila izpodbijana uredba sprejeta na podlagi očitne napake pri presoji.

2. Drugi tožbeni razlog je, da izpodbijana uredba izhaja iz postopka, v katerem ni bila spoštovana pravica tožeče stranke do obrambe.

3. Tretji tožbeni razlog je, da je bila izpodbijana uredba sprejeta s kršitvijo načela pravne varnosti.

4. Četrti tožbeni razlog je, da je bila izpodbijana uredba sprejeta s kršitvijo načela sorazmernosti.

5. Peti tožbeni razlog je, da je bila izpodbijana uredba sprejeta s kršitvijo previdnostnega načela.

([1]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/344 z dne 28. februarja 2019 o neobnovitvi odobritve aktivne snovi etoprofos v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (UL 2019 L 62, str. 7).

Tožba, vložena 6. junija 2019 – UE/Komisija

(Zadeva T-338/19)

(2019/C 263/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: UE (zastopnika: S. Rodrigues in A. Champetier, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo Komisije z dne 1. avgusta 2018, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za priznanje poklicne bolezni, razglasi za nično;

— po potrebi za nično razglasi odločbo Komisije z dne 5. marca 2019, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 5. novembra 2018;

— naloži povračilo stroškov, ki so nastali tožeči stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je očitna napaka pri razlagi razumnosti roka, v katerem je bila vložena zahteva v zvezi s poklicno boleznijo.

2. Drugi tožbeni razlog je zloraba pooblastil.

3. Tretji tožbeni razlog je kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve.

Tožba, vložena 10. junija 2019 – Santini/Parlament

(Zadeva T-345/19)

(2019/C 263/59)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Giacomo Santini (Trento, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev področja pristojnosti urada predsedstva Evropskega parlamenta.

Tožeča stranka trdi, da je nov izračun doživljenjske evropske pokojnine nezakonit, ker je bil izveden enostransko, z učinkom za nazaj in trajno na podlagi domnevno (neobstoječe) samodejne uporabe sklepa št. 14/2018, ki ga je v zvezi s tem izdala poslanska zbornica (Italija) brez ustrezne predhodne odločitve predsedstva Evropskega parlamenta, ki je na tem področju polno pristojen (na podlagi člena 25 pravilnika Evropskega parlamenta).

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravilnika Evropskega parlamenta

Tožeča stranka trdi, da je nov izračun doživljenjske evropske pokojnine nezakonit, saj je v nasprotju s členom 1 Priloge III k pravilniku o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta, ki je veljal pred letom 2009. Po izteku njenega mandata evropskega poslanca je bila po mnenju tožeče stranke njena socialna varnost dokončno prevzeta pod pogoji, ki so takrat veljali za italijanske poslance. Morebitne spremembe teh pogojev, dogovorjenih veliko let kasneje, ne morejo učinkovati retroaktivno na položaj, ki ga je že določil in izvedel izplačila Evropski parlament po pogojih, ki so veljali v času pridobitve pravice, ker poslanska zbornica (Italija) po tem obdobju ni imela nobenih pristojnosti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 28 statuta poslancev.

Tožeča stranka trdi, da je nov izračun doživljenjske evropske pokojnine nezakonit, saj je v nasprotju s členom 28 statuta poslancev Evropskega parlamenta in členoma 75 in 75 njegovih izvedbenih ukrepov, ki določajo, da pravice, pridobljene pred začetkom veljave novega statuta ostanejo dokončno pridobljene in se izplačujejo po takrat veljavnih pogojih. Po mnenju tožeče stranke od teh zaščitnih klavzul ni mogoče odstopati, toliko manj na podlagi preprostega sklepa urada predsedstva poslanske zbornice (Italija) s trajnim in retroaktivnih učinkom, ne da bi bile kršene te določbe in legitimna pričakovanja zadevnih strank, da še naprej prejemajo doživljenjsko pokojnino in v tem znesku, zlasti, če je to poslabšanje retroaktivno in je nastalo zaradi uporabe drugačnega sistema izračuna, ki je uvedeno arbitrarno z učinkom za nazaj.

4. Četrti tožbeni razlog: kaznovalna narava ukrepa zmanjšanja in kršitev načel zakonitosti, neretroaktivnosti in nediskriminacije.

Tožeča stranka zatrjuje, da je nov izračun doživljenjske evropske pokojnine nezakonit, saj ima naravo sankcije je diskriminatoren za eno samo skupino subjektov (nekdanji italijanski poslanci) in pomeni čisto simboličen poseg, ki ima političen pomen in ni povezan z varčevalnimi ukrepi. Ker nov izračun doživljenjske pokojnine, ki je bil izveden naknadno z retroaktivnim učinkom, na podlagi drugih modalitet in s trajnostnim učinkom, pomeni neutemeljeno neenako obravnavanje v razmerju do nekdanjih evropskih poslancev iz drugih držav članic, kakor tudi v razmerju do evropskih poslancev, izvoljenih po letu 2009 ter v razmerju do vseh drugih državljanov na splošno, ki niso deležni tovrstnih ukrepov zmanjšanja.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 1 dodatnega protokola k Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

Tožeča stranka meni, da je doživljenjska pokojnina ekonomska dajatev, ki je postala del individualnega premoženja poslancev, ki se nanaša nanje oziroma izpolnjujejo pogoje za njeno pridobivanje v prihodnje. Njeno nenadno zmanjšanje, zlasti če izhaja iz novega izračuna z učinkom za nazaj na podlagi različnih meril za izplačilo, ki jih enostransko in samovoljno določi poslanska zbornica (Italija), je dejansko enakovredno obdavčitvi individualnega premoženja poslancev, ki je kot takšna lahko določena le z zakonom, in mora biti v vsakem primeru utemeljena s posebnim javnim interesom, ki pa v tem primeru ni bil uveljavljan in niti ne obstaja, saj ta nov izračun doživljenske pokojnine ne bi povzročil konkretnih prihrankov.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti, in varstva pridobljenih pravic.

Tožeča stranka zatrjuje nezakonitost zaradi očitne kršitve temeljnih načel gotovosti pravnih predpisov in razmerij, varstva zaupanja v pravo, in varstva pridobljenih pravic. Nov izračun doživljenske pokojnine po njenem mnenju učinkuje retroaktivno, ker naknadno predpisuje drugačno metodologijo za določitev pokojnine, ki vodi do bistvenega zmanjšanja (v obravnavanem primeru 50 % mesečno), je dokončen in trajen, potem ko je upravičenec pravico pridobil veliko pred sprejetjem navedenega sklepa. S tem je bilo radikalno prelomljeno naravno in upravičeno zaupanje prejemnika v trajno prejemanje doživljenske starostne pokojnine, ob tem da ne obstajajo nikakršni razlogi za utemeljitev tako radikalnega in trajnega učinka na že uresničene položaje, ki obstajajo že dolgo časa.

7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev načel pravičnosti, enakega obravnavanja, nediskriminacije in solidarnosti.

Tožeča stranka trdi, da je ukrep nezakonit, saj je bil sprejet brez navedb razlogov in ciljev, ter da je s tem prekoračil meje izjemnosti in skladnosti, tako da je v očitnem neskladju z načelom bistvene enakosti in primernosti.

8. Osmi tožbeni razlog: kršitev načel primernosti, sorazmernosti, enakega obravnavanja, in solidarnosti.

Tožeča stranka trdi, da je sporni ukrep nezakonit, ker krši načela primernosti, sorazmernosti, solidarnosti in enakega obravnavanja, ker (1) pravnim subjektom retroaktivno nalaga sistem prispevkov, katerim je bila pokojnina odobrena veliko pred sprejetjem sklepa št. 14/2018 poslanske zbornice (Italija) in celo veliko pred začetkom veljave sistema prispevkov s tako imenovano reformo Dini (1996), (2) spreminja pravni status prispevkov, ki jih je nekdanji poslanec pridobil, vendar ne da bi bilo karkoli navedeno glede davkov, ki bi jih zbornica neposredno obdržala na podlagi davkov od dohodkov, (3) predpisuje retroaktivno uporabo sistema prispevkov, ki pa ni v nobeni zvezi s prispevki niti glede modalitet, niti glede ciljev, (4) so bili neracionalno in napačno uporabljeni koeficienti predelave in verjetnostna merila izračuna, ker se nanašajo na že znano preteklo obdobje in ne na prihodnost, (5) izkazuje jasno voljo, da se izenači obravnavanje doživljenjske starostne pokojnine socialnim varstvom zaposlenih v javnem sektorju, medtem ko gre v resnici za sredstva, ki so drugačne narave.

Tožba, vložena 10. junija 2019 – Ceravolo/Parlament

(Zadeva T-346/19)

(2019/C 263/60)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— po ugotovitvi nezakonitosti – zaradi kršitve načela legitimnega pričakovanja, načel varstva pridobljenih pravic, razumnega sprejemanja odločitev, sorazmernosti, zakonitosti, kršitve členov 6 in 14 ESČP in člena 1 dodatnega protokola k ESČP, ter členov 27 in 28 statuta poslancev Evropskega parlamenta, ter členov 75 in 76 njegovih ukrepov za izvajanje – razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru, razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine s strani Evropskega parlamenta, do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 10. junija 2019 – Falqui/Evropski parlament

(Zadeva T-347/19)

(2019/C 263/61)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Enrico Falqui (Firence, Italija) (zastopnika: F. Sorrentino in A. Sandulli, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sporočila in naj Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh neupravičeno zadržanih zneskov, v pričakovanju sodbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na sporočilo generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance št. D (2019) 14406 z dne 11. aprila 2019, ki se nanaša na ponovno določitev pokojnine, do katere je upravičena tožeča stranka kot nekdanji poslanec Evropskega parlamenta.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev odločbe predsedstva Evropskega parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008 o „izvedbenih ukrepih v zvezi s statutom poslancev Evropskega parlamenta“.

   — V zvezi s tem trdi, da zato, ker v smislu člena 75(2) odločbe predsedstva Evropskega parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008 o „izvedbenih ukrepih v zvezi s statutom poslancev Evropskega parlamenta“ pravice do starostne pokojnine, pridobljene do datuma začetka veljave statuta „ostanejo pridobljene“, je treba prej veljavno sklicevanje na nacionalno zakonodajo, določeno s Pravilnikom o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta, šteti za navzkrižno sklicevanje (s tedaj veljavnimi predpisi), glede na to, da pravice do pokojnine nekdanjih evropskih poslancev, pridobljene pred začetkom veljave statuta, ostanejo nespremenjene na podlagi kasnejših predpisov.

2. Drugi tožbeni razlog: Evropski parlament je opustil neuporabo veljavne nacionalne zakonodaje

   — V zvezi s tem se zatrjuje, da je zakonodaja, uvedena s sklepom št. 14/2018, ki ga je v zvezi s tem izdala poslanska zbornica (Italija) – glede na nacionalni pravni red – neveljavna.

   — Zbornica se je odločila ponovno izračunati doživljenjske pokojnine, do katere so upravičeni nekdanji poslanci, z uporabo prispevnega sistema tako za del pokojnine, pridobljene tekom predhodnih obdobij do leta 2012, ki se za vse zaposlene v javnem in zasebnem sektorju nakazuje po sistemu *pro rata*, celo za obdobja pred letom 1996, in za vse zaposlene v javnem in zasebnem sektorju v skladu s shemami z zagotovljenimi prejemki. Za retroaktivno uporabo prispevnega sistema tudi za obdobja, med katerimi slednji v Italiji ni obstajal, je uporabila izkrivljen sistem za izračun, ki je nerazumen in je brez aktuarskega temelja.

   — Zadevna reforma je po njenem mnenju prav tako nezakonita, ker je treba področje doživljenske pokojnine urediti z zakonom in ne s pravilnikom vsaj teh temeljnih vidikov (člen 69 ustave).

   — Poleg tega je kršeno legitimno pričakovanje nekdanjih poslancev glede stabilnosti njihove pokojnine, kar je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj, ki je eno izmed temeljnih splošnih načel tudi v italijanskem pravnem redu.

3. Tretji tožbeni razlog: nezakonita uporaba nacionalnega predpisa, ki je v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda, s strani Evropskega parlamenta, in *in primis*, z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Kršitev načela primarnosti prava Unije.

   — V zvezi s tem trdi, da je bil z reformo doživljenske pokojnine nekdanjih italijanskih poslancev ponovno določen njen znesek *ex post* na popolnoma nepredvidljiv način, brez postopnih faz in brez zaščitnih klavzul, tako da je grobo kršeno načelo varstva legitimnih pričakovanj, ki spada med temeljna načela evropskega pravnega reda.

   — Zato Evropski parlament te reforme ne more prenesti, glede na splošna načela, ki urejajo razmerja med pravnimi redi, in sicer, prenos pravnih norm enega pravnega reda v drugega po odstopu (bodisi dinamičnem oziroma če gre za sistem navzkrižnega sklicevanja), je omejen, ker prenosa ni mogoče sprejeti glede na to, da je izvorni pravni red v nasprotju s temeljnimi načeli namembnega pravnega reda. Poleg tega zaradi primarnosti evropskega prava – ki je temeljno načelo Unije – se nacionalne zakonodaje, če je v nasprotju z evropsko določbo, ne sme uporabiti, zato da se zagotovi enotno varstvo državljanov z evropskim pravom na celotnem ozemlju Evropske unije.

Tožba, vložena 10. junija 2019 – Poggiolini/Parlament

(Zadeva T-348/19)

(2019/C 263/62)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Danilo Poggiolini (Rim, Italija) (zastopnika: F. Sorrentino in A. Sandulli, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi ničnost izpodbijanega dopisa in Evropskemu parlamentu naloži, naj ji izplača neupravičeno zadržane zneske, v pričakovanju sodbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper dopis št. D (2019) 14435 z dne 11. aprila 2019 generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, ki se nanaša na ponovno določitev pokojnine, ki jo prejema tožeča stranka kot nekdanji poslanec Evropskega parlamenta.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-347/19, Falqui/Evropski parlament.

Tožba, vložena 6. junija 2019 – Ciper/EUIPO - Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Zadeva T-351/19)

(2019/C 263/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Ciper (zastopniki: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, in V. Marsland, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – zahteva za registracijo št. 12 172 276

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. aprila 2019 v zadevi R 2297/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— EUIPO naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Navajana tožbena razloga

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega Parlamenta in Sveta;

— kršitev člena 59(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega Parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 14. junija 2019 – Italija/Komisija

(Zadeva T-357/19)

(2019/C 263/64)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: P. Gentili, avvocato dello Stato, in G. Palmieri, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Komisije C(2019) 2652 final z dne 3. aprila 2019, ki je bil vročen 4. aprila 2019 in s katerim je bil potrjen „Veliki nacionalni projekt ultraširokopasovnega omrežja na belih lisah" (GP BUL) v višini upravičenih stroškov 941 022 670 EUR, v delu, v katerem so iz prispevka iz ESRR izključeni stroški upravičenca iz naslova DDV, in naj odloči, da so tovrstni stroški v prispevek vključeni, ter Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga se sklicuje na kršitev člena 69(3) Uredbe št. 1303/2013 ([1]), ker se noben od treh razlogov za izključitev stroškov v zvezi z DDV ne ujema s primerom, v katerem je v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV mogoča povračljivost DDV.

2. V okviru drugega tožbenega razloga se sklicuje na kršitev pravil o zavezancih za DDV (člena 9 in 13 Direktive 2006/112/ES ([2])) in o davčnem organu na področju DDV (člena 206 in 250 navedene direktive); na kršitev nacionalnih ustav in temeljnih struktur držav članic (člen 4(2) PEU); in na kršitev člena 69(3)(c) Uredbe 1303/2013. Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da ni zakonito šteti, da je vstopni davek MiSE (ministrstvo za gospodarski razvoj, Italija), ki je upravičenec do prispevka ESRR, povračljiv, ker je drugo ministrstvo (in sicer za finance) prejelo te zneske iz naslova davčnih prihodkov.

3. V okviru tretjega tožbenega razloga se sklicuje na kršitev členov 9, 11, 13 in 28 Direktive 2006/112/ES. Po mnenju tožeče stranke dejstvo, da je Infratel *in house* družba MiSE (ministrstvo za gospodarski razvoj), ne izključuje tega, da se za blago in storitve, ki jih ta družba dobavlja oziroma opravlja za ministrstvo, zaračunava DDV.

4. V okviru četrtega tožbenega razloga se sklicuje na kršitev členov 61(8) in 69(3)(c) Uredbe št. 1303/2013. Tožeča stranka trdi, da zadevni projekt sofinancira ESRR iz naslova državne pomoči. Zato ga ni mogoče šteti za projekt, ki ustvarja prihodke.

([1]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013, o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL 2013, L 347, str. 320).

([2]) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Tožba, vložena 14. junija 2019 – Daimler/Komisija

(Zadeva T-359/19)

(2019/C 263/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Daimler AG (Stuttgart, Nemčija) (zastopniki: N. Wimmer, C. Arhold in G. Ollinger, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep C(2019) 2359 z dne 3. aprila 2019, ki ga je Komisija sprejela na podlagi Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), zlasti na podlagi člena 8(5), drugi pododstavek, te uredbe (v nadaljevanju: sporni sklep), razglasi za ničen v delu, v katerem so v členu 1(1) tega sklepa v povezavi s prilogo I, preglednici 1 in 2, stolpca D in I, določeni povprečne specifične emisije CO_2 in prihranki emisij CO_2 zaradi ekoloških inovacij; in

— tožeči stranki naloži stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka tožbo utemeljuje z naslednjimi tožbenimi razlogi.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 12(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 ([2]) v povezavi s členom 1(3) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/158 ([3])

   Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga toženi stranki očita, da je kršila člen 12(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 v povezavi s členom 1(3) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/158, s tem da je pri občasnem preverjanju prihrankov emisij CO_2 od odobrenega postopka preskušanja odstopila tako, da je uporabila neprimeren faktor Willans.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 12(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 v povezavi s členom 1(3) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/158 in členom 6(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011

   Tožeča stranka v okviru drugega tožbenega razloga navaja, da je tožena stranka kršila člen 12(1), drugi pododstavek, Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011 v povezavi s členom 1(3) Izvedbenega sklepa (EU) 2015/158 in členom 6(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011, ker je v okviru metodologije preskušanja, ki jo je uporabila za občasno preverjanje, opustila potrebno posebno predpripravo.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 12(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011

   Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga navaja, da je tožena stranka kršila člen 12(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 725/2011, ker je odredila, da se ne upošteva ekoloških inovacij za prejšnje leto 2017, čeprav ta določba izrecno dovoljuje le odločitev o neupoštevanju za prihodnje leto.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave

   Tožeča stranka v okviru četrtega tožbenega razloga navaja očitek, da je bila kršena pravica tožeče stranke do izjave, ki izhaja iz splošnih načel, ki se nanašajo na pravico do obrambe, in zahtev člena 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Tožeča stranka v okviru petega tožbenega razloga navaja očitek, da sklep ni obrazložen v skladu z zahtevami člena 296(2) PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Tožena stranka naj bi v izpodbijanem sklepu le nedoločno omenila odstopanja od metodologije preskušanja, pri čemer se naj ne bi izrekla glede odločilnega vprašanja, ali in v kolikšni meri metodologija preskušanja zahteva posebno predpripravo in ali je tožena stranka tako metodologijo preskušanja odobrila v Izvedbenem sklepu (EU) 2015/158.

([1]) Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO 2 iz lahkih tovornih vozil (UL 2009, L 140, str. 1).

([2]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 725/2011 z dne 25. julija 2011 o uvedbi postopka za odobritev in certificiranje inovativnih tehnologij za zmanjšanje emisij CO 2 iz osebnih vozil v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 194, str. 19).

([3]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/158 z dne 30. januarja 2015 o odobritvi dveh visoko učinkovitih alternatorjev Robert Bosch GmbH kot inovativnih tehnologij za zmanjšanje emisij CO 2 iz osebnih vozil v skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2015, L 26, str. 31).

Tožba, vložena 14. junija 2019 – Jalkh/Parlament

(Zadeva T-360/19)

(2019/C 263/66)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francija) (zastopnik: F. Wagner, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o Predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) v zvezi s sodelovanjem z Evropskim javnim tožilstvom in učinkovitostjo preiskav urada OLAF (COM(2018)0338 - C8-0214/2018 - 2018J0170(COD));

— Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker se z izpodbijano resolucijo Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) omogoča pridobitev dostopa do osebnih podatkov, kar je v nasprotju s pravico do varstva zasebnega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev členov 8 in 9 Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ker se z izpodbijano resolucijo uradu OLAF omogoča obid imunitete poslancev parlamenta.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 5 Poslovnika Evropskega parlamenta in člena 4 Statuta poslancev Evropskega parlamenta. Tožeča stranka trdi, da se z izpodbijano resolucijo uradu OLAF omogoča, prvič, obid imunitete poslancev parlamenta in, drugič, pridobitev dostopa do dokumentov, ki niso dokumenti Evropskega parlamenta.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ker je z izpodbijano resolucijo kršena pravica poslancev do obrambe.

Tožba, vložena 16. junija 2019 – CF/Parlament

(Zadeva T-361/19)

(2019/C 263/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: CF (zastopnik: A. Daoût, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijane sklepe razglasi za nične;

— naloži plačilo odškodnine za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, povzročeno z izpodbijanima sklepoma, ali pa tožeči stranki odobri začasni znesek 50 000 EUR;

— Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi za razglasitev ničnosti dveh sklepov predsednika Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019, s katerima je bila tožeča stranka razglašena za krivo psihičnega nadlegovanja svoje nekdanje akreditirane parlamentarne asistentke in s katerima ji je bila naložena kazen opomina, navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neupoštevanje pravne opredelitve nadlegovanja, kot je vsebovana v členu 12a Kadrovskih predpisov Evropske unije, ker predsednik Parlamenta ni upošteval bistvenih elementov pojma psihičnega nadlegovanja, določenega z zakonodajo in sodno prakso.

2. Drugi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijanega sklepa. Tožeča stranka trdi, da je predsednik Parlamenta prvi sklep utemeljil z nepopolnim poročilom svetovalnega odbora in da drugi sklep ne ustreza merilom, določenim v členu 166 Pravilnika Evropskega parlamenta.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do dobrega upravljanja in pravice do obrambe. Tožeča stranka meni, da uprava ni izpolnila svoje dolžnosti skrbnega ravnanja, da ni upoštevala načela razumnega roka, pravil v zvezi z zaupnostjo preiskave, pravice do obrambe, domneve nedolžnosti in pravice do dostopa do disciplinskega spisa.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti in neretroaktivnosti prisilnih predpisov, ker sta predsednik Parlamenta in svetovalni odbor uporabila prisilno ureditev v zvezi z dejstvi, nastalimi pred njenim sprejetjem.

Tožeča stranka poleg tega zahteva odškodnino za njeno nepremoženjsko in premoženjsko škodo. Trdi, da je način izvedbe preiskave škodil njenemu ugledu in zato ni mogla kandidirati na evropskih volitvah.

Tožba, vložena 12. junija 2019 – Združeno kraljestvo/Komisija

(Zadeva T-363/19)

(2019/C 263/68)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska(zastopniki: S. Brandon, agent, P. Baker QC in T. Johnston, Barrister)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji: opredelitev napačnega referenčnega sistema.

   — Tožeča stranka trdi, da je Komisija storila napako, ko je presodila, da pravila o nadzorovanih tujih družbah (CFC) zagotavljajo ustrezen okvir za preizkus primerljivosti (uvodna izjava 107 izpodbijanega sklepa).

   — Združeno kraljestvo uporablja sistem davka od dohodkov pravnih oseb (CT), ki je v veliki meri teritorialen: na splošno so obdavčeni samo dobički, pridobljeni v Združenem kraljestvu. Upoštevno izhodišče je torej, da ni treba plačati nobenega davka od dohodkov čezmorskih odvisnih družb. Zakonodaja CFC odstopa od tega stališča in določa številne izjemne okoliščine, v katerih se lahko zaračuna CFC. Ustrezen referenčni system je torej okvir CT kot celota. Tožeča stranka trdi, da je Komisija storila napako, ko je izbrala umetno ozek referenčni okvir.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da izjeme iz poglavja 9 (mednarodne in druge določbe) Taxation Act 2010 niso izjeme.

— Cilj pravil CFC je navedenim družbam naložiti davek le v zvezi s tistimi sporazumi, ki predstavljajo visoko tveganje zlorabe/umetno preusmeritev. Združeno kraljestvo je izbralo zakonodajno tehniko, s katero je, prvič, začelo s široko in vključujočo opredelitvijo CFC in, drugič, izključilo veliko večino dohodka, ki izhaja iz CFC, da bi opredelilo le ozko kategorijo dohodka, ki predstavlja tveganje zlorabe/umetno preusmeritev. Poglavji 5 in 9 Taxation Act 2010 (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 opredeljujeta tiste sporazume, ki predstavljajo visoko tveganje zlorabe/umetno preusmeritev.

— Nadalje se navaja, da je Komisija storila očitno napako, ko je trdila, da navedene izjeme poglavja 9 pomenijo odstopanje, ker se je osredotočila na uporabljeno zakonodajno tehniko in ne na temeljne cilje ukrepa.

— Po mnenju tožeče stranke je Komisija prav tako - napačno - trdila, da ni upoštevnega razlikovanja med Qualifying Loan Relationships (QLR) in tistimi, ki niso QLR. Vlada Združenega kraljestva ima edinstveno možnost, da določi, katere vrste sporazumov predstavljajo visoko tveganje zlorabe/umetne preusmeritve. Trdi, da je Komisija:

a. napačno uporabila pravo, ko vladi Združenega kraljestva ni zagotovila ustrezne diskrecijske pravice pri oceni tega vprašanja; in

b. očitno napačno presodila zadevne sporazume.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji selektivnosti.

— Komisija je napačno ugotovila, da bi se moralo Združeno kraljestvo zanašati le na test „funkcije vodstvenega osebja“ (SPF), v nasprotju z navedenima poglavjema 5 in 9, ki se uporabljata skupaj. Prav tako je napačno zavrnila oceno, da je bil pristop, ki temelji le na SPF, enako kompleksen za upravljanje kot pristop, ki temelji na kapitalskih naložbah iz Združenega kraljestva.

— Tožeča stranka nadalje trdi, da je Komisija prav tako napačno zavrnila stališče Združenega kraljestva, da so navedene izjeme iz poglavja 9 ustrezen, sorazmeren in upravno izvedljiv odgovor na sodbo velikega senata v zadevi *Cadbury Schweppes plc in Cadbury Schweppes Overseas* Ltd. proti *Commissioners of Inland Revenue*, (Zadeva C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na trditev, da ni vpliva na trgovino znotraj EU.

— Tožeča stranka nazadnje trdi, da je Komisija storila napako, ko je trdila, da navedene izjeme poglavja 9 zagotavljajo „prednost“ vsaki družbi tako, da vpliva na trgovino znotraj EU. Nasprotno, po mnenju tožeče stranke zagotavljajo mehanizem, s katerim se davek CFC v manjšem številu primerov naloži družbam s sedežem v Združenem kraljestvu. V zadevnem obdobju (2013) na ravni Unije ni obstajala obveznost obdavčenja dohodka CFC in Komisija ni dokazala, da so navedene izjeme iz poglavja 9 v primerjavi z obveznostmi, naloženimi v drugih državah članicah, zagotovile kakršno koli prednost tako, da bi vplivala na trgovino znotraj EU.

Tožba, vložena 17. junija 2019 – Moretti/Parlament

(Zadeva T-364/19)

(2019/C 263/69)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Moretti (Nembro, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 17. junija 2019 – Capraro/Parlament

(Zadeva T-365/19)

(2019/C 263/70)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Patrizia Capraro (Rim, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 18. junija 2019 – Sboarina/Parlament

(Zadeva T-366/19)

(2019/C 263/71)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Gabriele Sboarina (Verona, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 19. junija 2019 – Španija/Komisija

(Zadeva T-370/19)

(2019/C 263/72)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 18. marca 2019;

— toženi instituciji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper sklep Komisije z dne 18. marca 2019 o sodelovanju nacionalnega regulativnega organa Kosova v Organu evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije ([1]).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 35 Uredbe (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC), spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1211/2009 ([2]), ker ta člen omogoča sodelovanje z regulativnimi organi tretjih držav samo odboru regulatorjev, delovnim skupinam in upravnemu odboru.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 35 Uredbe (EU) 2018/1971, ker ni nobenega sporazuma o učinkih sodelovanja regulativnega organa Kosova v BEREC.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 35 Uredbe (EU) 2018/1971, ker Evropska komisija ni upoštevala postopka, določenega za sodelovanje regulativnih organov tretjih držav v BEREC. Zaradi tega je bil sprejet pravni akt, ki nima nikakršne pravne podlage in ki ustvarja pravne obveznosti do tretjih oseb, ne da bi bile za to podeljene posebne pristojnosti.

([1]) UL 2019, C 115, str. 26.

([2]) UL 2018, L 321, str. 1.

Tožba, vložena 18. junija 2019 – Itinerant Show Room/EUIPO – Forest (FAKE DUCK)

(Zadeva T-371/19)

(2019/C 263/73)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italija) (zastopniki: A. Visentin, M. Cartella in B. Cartella, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Forest Srl (Milano, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije FAKE DUCK – Prijava št. 15 912 496

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. aprila 2019 v zadevi R 1117/2018-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je tožba iz navedenih razlogov utemeljena, in posledično;

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži, da dovoli registracijo znamke Evropske unije št. 015912496 tudi za razreda 18 in 25;

— EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;

— opustitev presoje konkretnih načinih nabave proizvodov.

Tožba, vložena 20. junija 2019 – Cellai/Parlament

(Zadeva T-372/19)

(2019/C 263/74)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Marco Cellai (Firence, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 20. junija 2019 – Gatti/Parlament

(Zadeva T-373/19)

(2019/C 263/75)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Natalino Gatti (Nonantola, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament;

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki.

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so bili navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 20. junija 2019 – Wuhrer/Parlament

(Zadeva T-374/19)

(2019/C 263/76)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Lina Wuhrer (Brescia, Italija) (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost sporočila generalnega direktorata Evropskega parlamenta za finance, s katerim sta bila povzeta sklep št. 14/2018 z dne 12. julija 2018, ki ga je sprejel Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija), in/ali sklep št. 6/2018, ki ga je sprejel Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (svet predsedstva senata Italijanske republike) in, v vsakem primeru,

— razglasi ničnost ponovne določitve in novega izračuna doživljenjske pokojnine, ki jo je odobril Evropski parlament,

— posledično presodi, da je tožeča stranka še naprej upravičena do zadevne doživljenjske pokojnine do višine pridobljenih zneskov, ker je bil zahtevek do pokojnine pridobljen in obstaja na podlagi predpisov, ki so veljali pred sklepom št. 14/2018, ki ga je izdal urad predsedstva poslanske zbornice (Italija) in/ali sklepom št. 6/2018, ki ga je sprejel svet predsedstva senata (Italija), Evropskemu parlamentu pa naloži, naj ji izplača vse neupravičeno zadržane zneske, povečane za revaloriziran znesek in zakonite obresti od datuma zadržanja, do izplačila, kot tudi,

— Evropskemu parlamentu naloži, naj izvrši sodbo v tem postopku ter takoj in v celoti vzpostavi prvotni znesek doživljenjske pokojnine in povrne vsakršno morebitno škodo, ki jo je treba povrniti tožeči stranki,

— v vsakem primeru: Evropskemu parlamentu naloži povračilo vseh stroškov, vključno z odvetniškimi nagradami, skupaj z DDV, dajatvami, davki in pavšalnimi stroški.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/19, Santini/Parlament.

Tožba, vložena 24. junija 2019 – El Corte Inglés/EUIPO – Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Zadeva T-376/19)

(2019/C 263/77)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija (zastopnik: J.L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Skupnosti LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY – Prijava št. 15 879 323

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5/4/2019 v zadevi R 1684/2018-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— ugodi tej ničnostni tožbi in v skladu z njo razglasi ničnost izpodbijane odločbe, s katero je zavrnjena pritožba tožeče stranke, in potrdi odločbo oddelka za ugovore (ugovor B 2 840 414), s katero je bila zavrnjena registracija znamke Evropske unije št. 15 879 323 zgolj za proizvode in storitve iz razredov, glede katerih je bil vložen ugovor (7, 9, 11, 16, 35 in 42), z izjemo naslednjih proizvodov iz razreda 7, za katere se registracija prav tako dovoli: „sklopke in pogonski deli (razen za suhozemska vozila); poljedelski stroji (razen tistih za ročno upravljanje); valilniki; prodajni avtomati“; in

— stranki oziroma strankam, ki nasprotujejo tej tožbi, naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in sveta.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL